

STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige."

Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 42.

Brudens salvelse Del 2

Apg. 19:2-6 og han spurte dem: Fikk dere Den Hellige Ånd da dere kom til troen? De svarte ham: Vi har ikke engang hørt at det er noen Hellig Ånd. Han spurte: Hva dåp ble dere da døpt med? De sa: Med Johannes' dåp. Da sa Paulus: Johannes døpte med omvendelsens dåp, og sa til folket at de skulle tro på den som kom etter ham, det er på Jesus. Da de hørte dette, lot de seg døpe til Herren Jesu navn. Og da Paulus la hendene på dem, kom Den Hellige Ånd over dem, og de talte med tunger og profetiske ord.

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Dette bladet er utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 5510 rd. of 31st. N. Ellettsville, 47129. Indiana. USA. Bladet inneholder taler av den kristne pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender “ kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Møtelokalets adresse er: →
Verdal

Feskarveien 1.

BRUDENS SALVELSE DEL 2

Et møte fant sted i Evansville høsten 1953, i september måned. Vi dro på det møtet, og kom frem ganske sent. Plattformen var fullsatt med forkynnere. Guds Ånd hadde begynt å bevege seg der inne. Teltet var fullpakket. Dette var noe stort. Evangelisten som skulle forkynne, kom opp på plattformen og sa, *La oss be. Guds nærhet her i kveld er mektig, så la oss bare overgi oss til Hans vilje.* Han sto der uten å si noe et øyeblikk. Så kom det plutselig en tungetale der borte til høyre. Deretter kom det en tungetale helt borte på venstresiden, og så reiste det seg en forkynner oppe på plattformen og tydet budskapet. Ikke før han hadde satt seg, så reiste det seg en annen forkynner og ga en profeti. I det han satte seg, reiste en annen person seg og talte i tunger, og en annen forkynner på plattformen stod opp og tydet det. I en av de siste budskapene ble disse ordene talt; *Hvis du kom hit i kveld med en lengsel etter en velsignelse i ditt liv, så tro det med hele ditt hjerte og ditt hjertes lengsel skal bli gitt deg.* Jeg sa til meg selv, *Det var til meg!* Jeg hadde allerede hørt det jeg følte jeg trengte. Først ble syndere oppfordret til å komme frem til forbønn, og en stor mengde folk styrtet frem til fronten av teltet.

En fellesbønn ble bedt for dem og så ble de sendt sammen med forbedere inn i et annet telt for å få personlig veiledning. Så spurte de etter mennesker som var der for å få hjelp med sine åndelige behov osv, og sa at de kunne stille seg i en lang rekke i midtgangen. Jeg banet meg vei mot midtgangen, og når jeg kom dit var jeg nummer 12 i rekken. Alle forkynnerne ble spurt om å komme ned fra plattformen og stille seg opp på hver side av rekken. Menneskerekken passerte dem, og forkynnerne la sine hender på dem og ba. Rekken beveget seg, og da den var kommet til et visst punkt, så begynte en følelse av svimmelhet og beruselse å senke seg over meg. Jeg kjente at jeg bare ség sammen på bakken, ned på mine knær. Så hørte jeg evangelisten si at de skulle bære meg ut. Så kjente jeg at to par hender grep meg under armene og de dro meg bokstavelig talt ut av køen. Bakken var dekket av halm. De dro meg over til et sted og la meg ned i halmen.

Der lå jeg med ansiktet vendt nedover i halmen og tenkte, *Å Herre, jeg visste ikke at det kom til å bli slik.* På det tidspunktet begynte en annen sensasjon å materialisere seg i brystet mitt. Jeg sier dette for en grunn. Bibelen sier at det er mange forskjellige kraftige virkninger, og det finnes mange forskjellige administrasjoner. Det er slik Guds Ånd delegerer seg selv til deg. Han arbeider på ditt legeme for at du skal forstå at Han salver deg med sin nærhet. Hadde det ikke vært slik, ville du ikke ha visst om Gud var her eller tusenvis av mil unna. En ting er i alle fall sikkert. Han vet hvem du er, og han vet akkurat hvordan Han skal åpenbare seg for deg. Jeg kjente denne sensasjonen i brystet, og etter litt var den i halsen, og ut av munnen min kom et ord. Fra da av følte det som om det trillet småsteiner ut av munnen min, men det var ord som kom ut. I ca. 15 minutter lå jeg der med ansiktet i halmen og talte på et annet språk. Jeg sa til meg selv, *Priset være Herren.* Det kan virke dåraktig for verden, men Gud har utvalgt det dåraktige for å gjøre denne verdens visdom til intet. Da jeg reiste meg etter dette, så var det med et spørsmål, *Kommer dette til å skje igjen?* Jeg dro hjem og brukte hele neste uke i bønn. Jeg ba om å få den samme opplevelsen igjen, men det virket som om jeg var tørr som et bein. Jeg sier disse ting for å la dere alle vite dette. Hvis du har opplevd denne dyrebare salvelse, og så føler at du går gjennom en slags tørr periode og føler at Gud har forlatt deg, bli ikke hysterisk av den grunn. Et eller annet sted der fremme ligger det noe annet og venter på deg. Han har akkurat introdusert deg for åndens verden, og etterpå er det opp til deg å begynne å få forståelse for hvordan du skal motta og underholde denne salvelse.

Neste lørdag kveld dro vi tilbake til det samme møtestedet. Vi kom ganske sent nok en gang. Vi satt nesten helt bakerst. Jeg dro ikke dit for å få en spesiell velsignelse, jeg ønsket bare å delta i møtet. Da forkynnelsen var over ga de alterkallet til synderne og masse mennesker kom frem for å bli bedt for. Så sa han, *Nå skal jeg spørre alle dere hellige om å reise dere og løfte deres hender og be for disse sjelene.* Umiddelbart etter at jeg løftet hendene så begynte jeg å be på et annet språk. Hele uka gjennom hadde jeg bedt til Herren og lurt på om jeg ville få oppleve dette igjen. Som jeg har sagt, så er det mange ganger betydningsfullt hvilke omgivelser du befinner deg i. Det er der Gud begynner å lære deg. Det er der Han begynner å forme din

tankegang. Jeg talte ikke høyt, jeg bare ba veldig stille, men det gjorde meg så glad på innsiden. Vi tilbragte natten på et hotell. Neste søndag ettermiddag dro vi tilbake for å få med oss kveldsmøtet. Det jeg skal si nå, det sier jeg for at du skal kunne lytte nøye til det og ta lærdom. Kveldsmøtet begynte og folkemassen samlet seg, og så sa plutselig evangelisten, *Nå føler jeg på at det er enkelte sjeler her som trenger forbønn. Jeg vil at dere skal komme opp nå med en gang før vi går videre med møtet.* Mange reiste seg og gikk frem for å bli bedt for. Så sa forkynneren, *Nå skal jeg spørre enkelte personer, hvis du i ditt hjerte føler deg bestemt om at du ønsker å be for disse, kom frem og dann en sirkel rundt dem her oppe.* Vel, jeg følte det slik, *Gud, du har vært så god å velsigne meg, så Herre, jeg ønsker at du skal velsigne disse nå.* Her sto jeg i den lille sirkelen av mennesker og var i ferd med å be for dem som kom frem. Plutselig slo organisten an en tone for å begynne et kor, og i det folket begynte å synge, så begynte jeg å synge på et annet språk. Husk nå på at jeg var i ferd med å lære. Når vi er i en lære fase betyr det at vi blir gjort i stand til å vite hvordan vi skal si og gjøre ting i tråd med Skriften. Det er imidlertid et sted for å synge i Ånden på et annet språk, og det trenger ikke å bli tydet. Det er nemlig en tilbedelsesform som er formet og designet av Gud for akkurat slike situasjoner. Før jeg er ferdig med dette budskapet kommer vi til å forstå noen av disse områder.

Der sto jeg med hendene i været. Jeg hadde bare kommet frem for å be for disse menneskene, uten noen forventning om at noe slikt skulle skje. Men der sto jeg og sang på et annet språk, og hele tiden tenkte jeg, *Hva er det jeg synger, hva er det jeg synger, hva er det jeg synger?* Med ett begynte lyden av orgelet å avta i styrke, og jeg var i stand til å tenke klart igjen. Ordene jeg hørte var, *Ha du din vei, Gud, ha du din vei, jeg er som leiret, dann meg lik deg.* Vi kommer fremover til å oppleve møtestunder hvor vi er nødt til å skjønne hvordan Guds Ånd arbeider og hva Han ønsker å gjøre. Husk nå på at den første menighet ikke hadde brevene i Det Nye Testamente å referere til slik vi har i dag. De overgav seg simpelthen til Åndens ledelse når de kjente salvelsen komme over seg. Vi vet at apostelen Paulus lærte om guddommelig orden i menigheten da han skrev det første brevet til menigheten i Korint. Du finner det i 1. Korinterbrev 12, 13 og 14. Det gjelder vanlige møter når bare troende mennesker er

samlet og du ikke har med syndere og vantro mennesker å gjøre. Dette er instruksjoner som skal hjelpe oss å holde møtene fri for kaos og massehysteri. Det var det han tok for seg i de tre kapitlene. Vi er nødt til å forstå at hvis menigheten skal fortsette å vokse som helhet ved at Gud bringer inn nye mennesker, så må det finnes en plass for Ånden å overstyre alt annet. Vi må åpne våre sinn og innse at Han er nødt til å gi dem den samme opplevelse du og jeg har fått. Hvis det derfor sitter tjue mennesker her i dag og Gud ønsker å gi dem en opplevelse, og dette er deres tidspunkt, så kan vi til et visst punkt synge og be slik vi gjør i et vanlig møte, men etter en stund vil Guds Ånd komme over disse tjue sjelene og begynne å arbeide på dem. Hvis Guds Ånd plutselig faller på dem og de alle tjue begynner å synge i Ånden eller å profetere, så kan du ikke tvinge dem inn under en guddommelig skriftsmessig orden. Du er bare nødt til å la Guds Ånd ta kontroll over det som er igjen av møtet. Hvis du ikke gjør det, har du selv sporet av fra Skriften.

La meg ta deg med tilbake til det 19. kapittel i Apostlenes Gjerninger for å se på en hendelse apostelen Paulus opplevde. Paulus fant i Efesos omkring tolv disipler, og han spurte dem, *Har dere tatt imot Den Hellige Ånd siden dere ble døpt?* De sa de ikke kjente til noe slikt som Den Hellige Ånd. Han sa da, *Hvilken dåp ble dere døpt med?* Og de svarte, *Med Johannes' dåp.* Han la da ut for dem og tok dem etterpå med ut og døypte dem alle om igjen. Så la han sine hender på dem og de mottok Den Hellige Ånd. Hva sier Bibelen så? De talte alle med tunger og profeterte. Det står ikke noe om at det kom noen tydning. Poenget mitt er at den korintiske menigheten bestod av mennesker som hadde kommet rett fra en hedensk livsstil inn i denne vidunderlige opplevelsen med Den Hellige Ånd, og de hadde ingen spesiell forståelse av hvordan de burde oppføre seg i Guds nærhet. De hadde passert gjennom den første fasen som vi har tegnet opp på plakaten vår, og de hadde kommet over i en fase hvor de ønsket å bruke alt det de hadde mottatt. Derfor var Paulus nødt til å legge inn en guddommelig orden, slik at de alle kunne ta del i denne vidunderlige opplevelsen uten at alt kom fullstendig ut av kontroll. Noen av dem hadde fått opplevelser av Ånden uten å ha lært noe spesielt om hvilken hensikt Gud hadde med å gi dem slike åndelige gaver. Akkurat derfor leser du i 1. Korinterbrev 14 om disse

spesifikke instruksjonene angående utøvelsen av Åndens gaver. Vi skal ikke lese alt, men prøve å plukke ut nøkkelvesene. Så kan du lese hele kapittelet senere. Legg spesielt merke til vers 12.

Slik også med dere: Siden dere nå med iver søker de åndelige gaver, så søk å få dem i rikt mål for at menigheten kan bli oppbygget.

Han refset dem ikke fordi de var så entusiastiske over bruken av gavene, han bare oppmuntret dem til å lære hvordan de skulle oppføre seg på en måte som ville oppbygge hele menigheten. La oss lese noen flere vers.

La derfor den som taler med tunger, be om at han må kunne tyde det. For når jeg ber med tunger, da er det min ånd som ber, men min forstand har ingen frukt av det. Hvordan er det så? Jeg vil be i ånden, men jeg vil også be med forstanden. Jeg vil lovsynge i ånden, men jeg vil også lovsynge med forstanden. For om du lovpriser Gud i ånden, hvordan kan den som ikke er kyndig i dette, si amen til din takkebønn? Han skjønner jo ikke hva du sier. For du ber nok en vakker takkebønn! Men den andre blir ikke oppbygget av det.

Som jeg sa, så hadde disse menneskene allerede vært gjennom den fasen hvor salvelsen falt over hele forsamlingen og de alle bare tilba Gud i ånden med sang, bønn og fryd. Nå er det på tide for dem å begynne å tjene hverandre i stedet for å bare nyte salvelsen.

Jeg takker Gud: Jeg taler mer med tunger enn dere alle. Men i en menighetssamling vil jeg heller tale fem ord med min forstand, så jeg ved det kan lære andre, enn ti tusen ord med tunger. Brødre, vær ikke barn i forstand! Vær småbarn i ondskap (eller vær som småbarn), men vær fullvoksne i forstand (eller vær som de som har modnet)! I loven er det skrevet: Ved folk med andre tunger og fremmede lepper vil jeg tale til dette folk, men ikke engang da skal de høre på meg, sier Herren. Så er da tungene til et tegn, ikke for de troende, men for de vantro – profetien derimot er ikke for de vantro, men for de troende.

Profetisk tale vil med andre ord bare være oppbyggende for de troende, men kan fungere som et tegn for de som ikke tror, at Gud er blant dere. Paulus sa derfor at vi må være vise, og gjøre det som tjener hele forsamlingen, og fange opp hva Åndens bevegelse er bestemt til å oppnå.

Om nå hele menigheten kommer sammen på samme sted, og alle taler med tunger, og det så kommer inn noen ukyndige eller vantro, vil de da ikke si at dere er gått fra forstanden? Men dersom alle taler profetisk, og det så kommer inn en vantro eller ukyndig, da blir han avslørt av alle og dømt av alle, og det som er skjult i hans hjerte, åpenbares. Så vil han falle på sitt ansikt og tilbe Gud og bekjenne: Gud er sannelig iblant dere!

Nå kommer den delen som jeg vil dere skal merke dere spesielt.

Hvordan er det da, brødre? Når dere kommer sammen, da har hver enkelt av dere en salme, en lære, en åpenbaring, en tunge eller tydning. La alt skje til oppbyggelse. Taler noen med tunger, da la det være to eller i høyden tre, én om gangen og la én tyde det. Men dersom det ikke er noen som kan tyde, da skal han tie i menigheten, men tale for seg selv og for Gud.

Du må være vis nok og følsom nok for Guds Ånd slik at du fører deg på en ordentlig måte, uten å bli så legalistisk at du ikke åpner opp for at Gud velsigner andre mennesker når Han velger å gjøre det. Paulus sa at når dere kommer sammen, så har en person en tungetale, en annen tydningen, en har en profeti, en har en åpenbaring, en annen en sang og så videre. Det er ikke noe galt med det, men det må ikke tillates å bli ført inn i forvirrelse. På den andre side kan vi forvente at alt i et møte skal være underlagt en guddommelig orden. Da vil våre sinn bli så låst fast og fiksert at vi forventer at hvis noen f.eks. taler i tunger i møtet, så skal det tydes. Bare tenk da hvis det hadde vært en streng regel den gang da jeg reiste meg i teltet den ettermiddagen. Hvis det da hadde blitt sagt åpent at ingen synger i ånden her hvis det ikke følges opp med en tydning, da ville jeg aldri fått den vidunderlige opplevelsen som jeg beskrev for deg tidligere. Det finnes mange

mennesker som aldri vil få noe som helst så lenge de er fylt med en eller annen slags tradisjonell tanke. Hvis du imidlertid kan forstå det jeg sier og hvorfor jeg sier det, og du kan få et bilde i ditt sinn, så lover jeg deg at vi skal få oppleve at Gud setter sammen et folk som vet hvordan de skal følge Hans ledelse. Han deler ikke ut opplevelser som han nå har gjort, bare for å få to tusen mennesker til å holde seg på samme åndelige sted. Etter hvert vil de gå videre fra det feltet og over til åndens gavers virkefelt. Derfor kan du mange ganger i et vanlig møte oppleve at to eller tre mennesker danser i ånden samtidig som resten av forsamlingen fryder seg. De kommer ikke til å danse i en og en halv time, for det er ikke det som er poenget. Når de er i introduksjonsfasen og salvelsen er ny for dem, så kan de kanskje danse i en og en halv time, to timer eller tre timer. Det er slik Gud introduserer seg for dem. Når de så blir mer følsomme for den Ånden og hvordan Han arbeider på dem, så begynner de å lære. Når de begynner å lære, så forstår de litt etter litt hvor og hvordan de skal la Guds Ånd bruke dem. Jeg innser at jeg aldri har snakket slik før, men det er fordi jeg aldri før har sett en tid som den vi nå lever i. Legg merke til følgende;

La to eller tre profeter tale, og de andre skal prøve det. Men hvis en annen får en åpenbaring mens han sitter der, da skal den første tie. For dere kan alle tale profetisk, én for én, så alle kan lære noe og bli formant. Og profeters ånder er profeter lydige.

Det betyr rett og slett at selv om du har salvelse til å profetere, så venter du allikevel på et passende tidspunkt. Du lar deg ikke komme ut av kontroll i slike situasjoner.

For Gud er ikke uordens Gud, men freds Gud.

Alt dette henger over oss akkurat som en sky. Det finnes ikke noe i hele verden jeg kan gjøre for å stoppe det selv om jeg måtte ønske det. Jeg har ingen tanker om å stoppe det heller, og jeg har ingen planer om å prøve å være en slags sjef over det som skjer. Hvis jeg skulle gjøre noe, så måtte det være å sette seg midt på gulvet og si, *Gud, la det regne over oss alle! Skje din vilje! Gjør det som behager deg!* Jeg har så ofte sett mennesker som ønsker å bli æret for noe Gud har gjort,

og det er en skam. Jeg ønsker å se Guds herlighet og hans suverenitet bevege seg over mennesker, og se mennesker bli fylt av en slik glede at de er nødt til å vite at det er Gud som arbeider. Det er ikke noe som kjødelige mennesker har manipulert dem inn i. Jeg er nødt til å forkynne dette på en slik måte, for uansett hvor dette måtte havne, så vet jeg at der finnes hjerter som lengter etter å bli berørt. Når de kanskje ser noe på videokassetten så vil det inspirere dem til å overgi seg til Ånden og motta personlige velsignelser. Jeg vet ikke hva de forskjellige individene har mottatt eller opplevd i livet, men jeg vet at en salvelse er på vei, og den henger like over Guds folk. Det kommer ikke til å bli en stor eksplosjon. Det kommer på en slik måte at det sakte men sikkert løfter mennesker opp og introduserer dem for et åndelig forum de ikke er familiær med. De vil lære hvordan de skal fange opp Åndens bevegelser og gjenkjenne det som Ånden gjør. Dette er designet for å bringe mennesker tettere sammen. Vi kommer til å få se Gud gjøre ting som bokstavelig talt vil sjokkere oss. Vi kan dra hjem fra møtet med fryd fordi Gud har gjort noe vi ikke er vant til å oppleve. Du kunne ikke stoppe dette med bulldosere, for Gud vil ikke tillate at det blir stoppet. Denne bygningen kan ikke stenge det inne. Låven i Harrison, hvor enkelte av de unge først begynte å bli velsignet, kan ikke holde det innestengt. Gud er større enn alt dette, og Han vet hva Han ønsker å gjøre.

I Norge bor en spesiell person som jeg har kjent i over tjue år. Han har to brødre som også har vært der på sommerstevnene våre. Han bor sør i landet, og han kom oppover til Verdal for å være med på møtene. Denne personen har talt i tunger i møtene mens vi har vært der, men ellers er han en ganske ufølsom person. Poenget mitt med å si dette, er å slå fast det faktum at det betyr ikke noe om du allerede har Den Hellige Ånd; Gud har sendt en salvelse som vil lede deg forbi det du allerede har opplevd. Det kommer ikke for å gi deg Den Hellige Ånd hvis du allerede har den, men det er en salvelse på lik linje med den du leser om i Apostlenes Gjerninger kapittel 4. Peter kom og ga sin rapport, og de løftet alle røsten sammen og ba til Gud, og hele huset ble rystet og de ble igjen fylt. Det betyr egentlig at de ble salvet om igjen. De mottok enda en åndelig manifestasjon som skulle styrke dem spesielt. Det var en velsignelse Gud tømte ut over folket for å

stimulere og oppmuntre dem, og i vårt tilfelle er det for å få oss ut av vårt tradisjonelle åndsliv.

En spesielt kveld satt denne mannen langt bak i salen, til venstre for meg. Vi var nå ferdig med å be for folk, og bro. Strømmen og jeg og den andre broren sto der fremme ved plattformen. De begynte å synge et kor, og plutselig følte det for meg ut som om det i taket ble slått på en gigantisk vifte som begynte å blåse ned over folket. Folket ble formelig løftet opp i denne sangens Ånd, og det var akkurat som om denne mannen ble løftet opp også. Jeg vet ikke om han svevet nedover midtgangen, men før vi visste ordet av det, så løp han frem og tilbake og ropte halleluja av all makt. Han kunne rett og slett ikke holde det tilbake. Hvis noen av dere nå tenker, *Bro. Jackson, du mener vel ikke at vi skal oppføre oss slik*, så bare vent til den samme salvelsen kommer over deg, og se hva du da har å si om det.

Når Den Hellige Ånd kommer på innsiden og begynner å blåse deg opp som en ballong, må det komme en form for uttrykk, så hvem kan si hva vi vil bli ledet til å gjøre? Å ja da, han kan blåse deg opp. Han kan blåse deg opp til det føles ut som om du kommer til å miste pusten fullstendig hvis du ikke uttrykker det, og når det skjer, så utfordrer jeg deg til å åpne munnen din. Når du gjør det, så vil Han sørge for at noe kommer ut. Det vil komme ut på en eller annen måte, enten i gledesrop, en eller annen form for lovsang eller pris, eller du kanskje begynner å springe. Når han fyller deg slik, så ser du det ikke fysisk, men du kjenner det sannelig. Gud har mer enn én måte å bevege deg på, og som regel avhenger din reaksjon av hvordan ditt eget følelsesliv er bygd opp. Kanskje er du en person som alltid har vært stille som en mus, som aldri viser dine følelser, men av en eller annen grunn ønsker Gud å bevise for mennesker at han kan ta en ufølsom person og gjøre ham eller henne følsom. Han vet akkurat hvordan Han skal gjøre det.

I mer enn fem minutter frydet denne mannen seg, og når han var ferdig gikk han tilbake på plassen sin, og det var det. Bro. Strømmen sa at han aldri hadde sett ham uttrykke seg slik før. Han har Den Hellige Ånd, men venner, det var bare en annerledes salvelse. Derfor kan jeg si at vi allerede har Den Hellige Ånd, men hvis Gud ønsker å salve oss på en spesiell måte for å vise at Han arbeider, så la oss bare

åpne våre hjerter og la Ham få sin vilje med oss. Må han få lov til å gjøre med hver enkelt av oss som Han ønsker å gjøre.

HVA ER GUDS HENSIKT MED MANIFESTASJONER?

Jeg er sikker på at det er mange ting vi som mennesker ikke enda skjønner eller forstår når det gjelder Guds hensikt med alle de ting Han gjør med sine barn i det Han beveger dem universelt og gjør dem rede for borttrykkelsen. Husk nå på at Åpenbaringen 19 viser bruden i himmelen etter at hun er opprykket, og fryden er der på grunn av det faktum at hun har gjort seg selv rede til å møte Brudgommen mens hun var her nede på jord. Jeg er sikker på at vi kommer til å møte situasjoner, opplevelser og omstendigheter som vi aldri tenkte på da vi startet denne vandringen. Hvis vi lever i denne tidsperioden som nærmer seg, så kommer vi til å se at omstendigheter i verden rundt oss vil få en drastisk forandring. Utvilsomt vil ting i denne verden skape omstendigheter som får Guds Ånd til å bevege oss, lede oss og vise oss hvilken tid vi faktisk lever i. Jeg ønsker igjen å lese fra 1. Korinterbrev 12, vers 7. *Paulus talte der om Åndens gaver, og husk at vi har prøvd å illustrere på vår plakat at det finnes tjenester som skal utøves i Kristi legeme. Ånden søker å bringe oss til det punkt at vi kan fungere som Kristi legeme, og på en slik måte at det blir fullkomment.*

Men Åndens åpenbarelse (eng. Manifestasjons – ordet manifestasjon betyr offentlig demonstrasjon eller offentlig fremvisning) **blir gitt enhver til det som er gagnlig.**

Det betyr at etter hvert som Kristi legeme nærmer seg fullkommenhet, så vil det være i en tilstand hvor Guds Ånd får lov til å lede, arbeide og manifestere sin hensikt med de gjeldende situasjoner. Enkelte omstendigheter vil gjøre det nødvendig at hver enkelt mottar litt av dette. Det betyr at vi kan ikke bare lene oss tilbake i stolen med en selvtilfreds holdning og si, *Vel, Gud har aldri gjort noe slikt med meg, jeg har aldri opplevd det slik og jeg har aldri sett det.* Det kan kanskje være sant, men husk på at når vi sier det slik, så har vi aldri nådd endens tid før, og dette gjelder nettopp endens tid. Vi kan kanskje si at vi ikke har opplevd dette før, men betyr det at du aldri kommer til å gjøre det? Ikke hvis du er en ekte brudesjel. Ellers ville ikke dette

skriftstedet være skrevet på en slik måte. *Åndens manifestasjoner blir gitt til hvert menneske.* Det står ikke at det blir gitt bare til noen. Bibelen sier jo også i 1. Korinterbrev 12:30:

**Har vel alle nådegaver til å helbrede? Taler vel alle med tunger?
Kan vel alle tyde dem?**

Vi vet at det finnes noe for enhver, selv om et slikt bilde ikke fremvises i dette skriftstedet. Dette verset taler om det faktum at ikke alle har en offentlig fremvisning av samtlige gaver, men det finnes en Åndelig fremvisning i hvert lem på Kristi legeme, og alle de andre lemmene vil til slutt bli oppbygd av det. Som jeg sa forleden dag, så er denne salvelsen i sin barndom i de fleste forsamlingene.

Jeg har lest historien om Azusa Street. Jeg husket faktisk ikke at jeg hadde lest boken for flere år siden, men da jeg begynte å lese den på nytt, så var det nesten som om jeg aldri før hadde lest det. Det var på grunn av måten den fanget min oppmerksomhet denne gangen. Det var akkurat som om tingene jeg leste om ble forstørret like foran meg i mitt sinn. Når vi leser om det som skjedde den gang, så må vi legge merke til at det var ikke noe som kom rullende ned fjellsiden en dag uten at noen visste hva som skjedde. De hadde i flere måneder bedt Gud om å slå ned blant dem. De ba kanskje ikke om akkurat de ting Han gjorde i Azusa Street, men i alle fall om at Han skulle gjøre for dem som Han gjorde i vekkelsen i Wales i Storbritannia. De ville bare at Gud skulle gjør noe i den retning. Det viktigste var at mennesker ble tent i brann for Gud, og at de fortapte sjelene skulle få frelse. Det som skjedde i Azusa Street var effekten av at de søkte etter noe fra Gud, og på ett vis var det fundamentalt forskjellig fra vekkelsen i Wales. Det sies at det som skjedde i vekkelsen i Wales hovedsakelig var at Guds Ånds overbevisningskraft grep syndernes hjerter på en slik måte at de ikke kunne komme seg løs fra den. Det finnes faktisk en overbevisningskraft som kan gripe en synders hjerte og bringe han eller henne ned på knærne i omvendelse. Mange ganger er det nødvendig for å røre folkets hjerte. Vi innser imidlertid i vår dag og time at Gud ikke kan fortsette i det uendelige med å frelse sjeler og bare repetere det samme om og om igjen. Hvis vi virkelig er ved tidens ende, så må frelsingen av sjeler også avsluttes, slik at de siste

som kommer inn kan få en mulighet til å vokse til åndelig modenhet før Herren kommer for å hente sin Brud.

Jesus vil komme for å hente sin brud, som på det tidspunkt vil være et ferdig produkt. Dette ferdige produktet vil bli fullkommengjort, herliggjort og forskjønnnet, og det kommer til å bli akkurat slik som Herren ønsker det. Bare Han alene vet hva Han skal gjøre med sitt sanne folk. Når jeg nå mater inn i dette budskapet noe av det som skjedde i møtene i Azusa Street, så er det for å gjøre deg familiær med hvordan Guds Ånd arbeidet den gang. Min hensikt er ikke å bruke det som mønster for våre møter. Når Ånden ble uttømt den gang, så ble det ikke forkynt noe spesielt budskap. Svært få mennesker visste hva de kunne forvente. Da mennesker begynte å tale i tunger, måtte de løpe til Bibelen for å se om det de gjorde var i harmoni med Skriften. Det var da de innså at det de opplevde, var det samme som det som skjedde på pinsefestens dag. Derfor begynte de å si at det var pinsefesten om igjen, fordi det er det samme som det som skjedde den gang. Med én gang ryktet kom ut om de ting Gud gjorde, begynte det fra alle steder å strømme inn mennesker som ønsket å være med på showet, de ønsket å ta del i opplevelsene og de prøvde å fortelle de andre hvordan det skulle gjøres. I nedtegnelsene sies det at forkynnere opplevde de tyngste fallene. Enkelte av de menneskene som kom, var menn som på et eller annet tidspunkt hadde hatt store tjenester i andre faser av Kristi evangeliske tjeneste. De kom og ønsket mange ganger å forkynne, men bare for å bokstavelig talt gå i bakken. De stilte seg opp foran menneskemengden og prøvde å forkynne, men plutselig fikk de totalt jernteppe og bare stod der i ydmykelse. Deretter falt de sammen under Guds kraft. Det var akkurat som om Gud sa, *Ti stille, det er jeg som styrer dette.*

I fortsettelsen av dette budskapet plasserer jeg meg i en læreposisjon. Vi kommer alle til å lære noe sammen. Vi trenger ikke nødvendigvis å lære av deres feilgrep, selv om vi sannsynligvis kunne gjøre det. Vi kommer til å lære av våre egne feil, at ting vi antar skal være på en bestemt måte, og ting vi alltid har tatt for gitt, ikke nødvendigvis trenger å være slik vi tror i det hele tatt. I Azusa Street-vekkelsen og de andre vekkelsene, så var ikke Gud i ferd med å sette i stand sin menighet enda. Han bare reintroduserte for dem enkelte ting Han

skulle gi tilbake til menigheten. De hadde mange læremessige ting som var totalt tilrotet, men poenget er at Gud på ny gjorde tilgjengelig en utgytelse av sin Ånd for den tid. Den religiøse verden på den tid var hovedsakelig fundamentert på treenighet. De som mottok opplevelsene var derfor treenighetsfolk fra alle de forskjellige trossamfunn. Boken forteller at de kom fra hele verden, ut av de forskjellige religioner, til og med hekseri, spiritisme og alt mulig annet, og de hadde ideer om å få innflytelse på det som skjedde, bare for å bli stoppet av Guds kraft. Ut fra folkets egne vitnesbyrd, kan det virke som at opplevelsene kom når ingen hadde noe spesielt program for møtet. De kom sammen, de sang, de begynte kanskje med forkynnelse, men før eller senere følte Herren at det var sagt nok, og så tømte Han bare sin salvelse ut over forsamlingen. Syndere og ulærte mennesker fra alle forskjellige livssituasjoner ble overveldet av det. De kunne kjenne et så sterkt behov for noe at de banet seg vei frem til et bønnealter. Det ble sagt at det aldri var noe menneske som oppfordret til forbønn, Gud gjorde det selv. Det sies at det mange ganger var som å se trær bli felt når mennesker reiste seg for å komme seg frem. De falt rett og slett sammen i benkeradene og jobbet seg videre fremover mot alteret. Det var slik Guds kraft ble manifestert. Boken forteller at de bestående kirkesystemene forfulgte dem på den tid. De skrev fordømmende artikler i avisene og prøvde også til og med å samarbeide med politiet for om mulig å stoppe det som fant sted. Desto mer de forfulgte det og gjorde narr, desto mer utøste Gud sin kraft for å vise at det var Han som gjorde disse ting.

De ble klar over at djevelen gjorde mange ting for å skape frykt i mennesker, men likevel var de mange ganger ikke i stand til å fange opp hva som var inspirert av Guds Ånd og hva som var inspirert av Satans ånd. Mange ganger er det slik. Allikevel har jeg på følelsen at hvis dette er tiden hvor Gud introduserer seg selv for sitt folk på en slik måte for å føre dem inn i den siste delen av fullkommengjørelse, så vil Han gjøre det mulig for dem å forstå det, selv om de enda ikke er det ferdige produktet. På denne måten gjør han mennesker kjent med sin kraft og salvelse og lærer dem hvordan de skal underholde den, hvordan de skal gjenkjenne den og godta den. Alt det Gud gjør, gjør Han for å få ferdig et produkt. Hvis vi kan gå gjennom dette med rett forståelse av det Gud gjør, og gi Ham ære med en riktig holdning,

så vil dette bli formet til noe vakkert. Ikke ti år etterpå, men mye raskere enn det. Jeg tror av hele mitt hjerte, at etter hvert som dette bygger seg opp, så vil Gud gjøre det på en slik måte at Han ikke springer fra deg hvis ditt hjerte er rett. Det er ikke hans hensikt. Hans hensikt er å gi deg og meg en mulighet til å lære og til å vokse. Han kommer til å fullkommengjøre oss og manifestere seg selv i oss og gjennom oss i forhold til den tid vi lever i. Jeg tror Han skal vise menigheten hvor mye hun skal skinne.

I møter i tidligere tider har djevelen alltid vært ute med fryktens taktikk for å skape forførelse og forvirrelse, og han prøver fremdeles å forpurre Guds plan. Nå tror jeg imidlertid at vi kommer til å få oppleve at ånder blir prøvd, at kunnskap og visdom ved Ånden blir gitt til de sanne troende. I Azusa Street talte de i tunger, profeterte, ropte, hylte og falt under Åndens kraft og liknende, men de hadde ikke de andre attributtene. Vi leser om at de i den apostoliske tid, i den første menighet, enten talte i tunger eller profeterte når Ånden kom over dem. Det virker som om det stort sett var slik Guds Ånd gjorde sin introduksjon på den tid. Vi leser ganske lite om drømmer og andre opplevelser mennesker kanskje også fikk. Tungetalen har blitt mye brukt og etterlignet, og siden det har blitt mye spottet, så vil ikke dette være et nivå vi kommer opp på for deretter å slappe av. Det betyr ikke at Gud kommer til å ta bort tungetalen. Han kommer til å beholde den i legemet, men den kommer ikke lenger til å få like mye fokus som mye av de andre ting Gud kan bruke. Vi kan nå si at hvis menigheten går mot en tid hvor hun skal være ferdig og fullkommengjort, så kommer Gud til å åpenbare seg selv gjennom henne på en slik måte at han viser noe for et element av mennesker, **DETTE ER MITT SANNE FOLK. DETTE ER MIN MENIGHET, OG DU KOMMER IKKE INN I DEN UTEN Å GÅ DEN FORESKREVNE VEI.** Det står svart på hvitt at på den apostoliske tid var det ingen av de andre som turte å holde seg sammen med disiplene. Slik var det nok fordi de hadde en salvelse som avslørte hver eneste falske ting, hver eneste hyklerske, kjødeligsinnede person som våget seg inn døren til deres samlingssted. Den Hellige Ånd vil før eller siden avsløre slike personer, og de vil få muligheten til å omvende seg eller til å forlate stedet.

Etter som vi kommer videre i budskapet, så må jeg mate inn forskjellige opplevelser Gud har gitt opp gjennom årene. Det er bare for å gjøre folk kjent med det Gud har gjort i tidligere tider, slik at de ikke skal bli fryktsomme over det Han gjør i dag. Det er sant at djevelen mange ganger kan etterligne det Gud gjør, og skape mange falske sensasjoner og opplevelser. Hvis vi bare lever på det, hva gjør vi egentlig for Gud? Gud selv er den Gud som skapte alle ting, og det har alltid vært djevelens sak å forvrengte det Gud gjør. Det er imidlertid Guds sak å alltid overvinne djevelens verk. Om vi nå taler om å riste, skjelve, falle i Ånden, hva det enn er, så kan Gud være i det. Vi er også klar over at det finnes mennesker som kan etterlikne dette, men husk nå på at dersom det finnes slike mennesker i vår midte, så vil Gud til slutt sørge for at de avslører seg.

Det er sant at Gud arbeidet på mange merkelige måter i forskjellige deler av verden på 30-tallet. Azusa Street var begynnelsen på en uttømming og en manifestasjon av åndelige gaver som fant sted når 1900-tallet ble introdusert. Det amerikanske folket omfavnet det ikke like entusiastisk som mange andre nasjoner i begynnelsen. Det svenske folk tok i mot pinsebudskalet og raskt sto hele landet i brann. Derfor ble Stockholm i Sverige verdenshovedkvarteret til pinsebevegelsen. Du ville kanskje trodd at Los Angeles ville blitt hovedkvarteret, men nei, slik ble det ikke. Norge var ikke særlig åpent for pinsevekkelsen på den tid. Da vi først dro til Norge i 1972, var det en spesiell baptistforkynner der som hadde ansvaret for lokalet og fasilitetene de hadde leid for å ha stevnet. Denne baptistforkynneren hadde vært i bro. Branhams møter. La meg da si dette, Sverige tok kanskje i mot pinsebudskalet, men bro. Branhams budskap stengte de døren for. Da bro. Branham skulle dra over til Finland, jeg tror det var i 1952, så forbød den norske stat bro. Branham å be individuelle bønner for mennesker. De tillot ham bare å be fellesbønner. Bare tenk på at de stengte døren for den gaven Gud ønsket å vise dem, men i dag har de tatt i mot mannens budskap. Denne baptistforkynneren hadde imidlertid i mange år vært plaget med en hudsykdom. Han dro på bro. Branhams møte den spesielle kvelden, og satt langt bak i bygningen. Han fortalte at han satt der og lyttet, og han var klar over at myndighetene ikke hadde gitt ham tillatelse til å be for folk. Likevel satt han der og ba til Herren, *Herre, når den mannen ber en fellesbønn*

for forsamlingen, så ser du min tilstand, Herre, og jeg ber om at du må gjøre noe for meg. Når tidspunktet kom og bro. Branham ba en fellesbønn for alle de syke, så sa han at det føltes som om en bøtte med varm olje ble tømt ned over ham. På kort tid var hudsykdommen borte. Da vi var der i 1972, viste han meg hendene sine, og fortalte meg at de hadde vært fine helt fra det tidspunktet like til i dag. Han ga meg vitnesbyrdet sitt, og jeg ønsker å innlemme det i budskapet. Denne mannen drev en liten misjonsstasjon tilbake på 30-tallet, og han visste ikke hva Gud hadde planer om å gjøre. Han holdt til i førsteetasjen av en gammel forretningsbygning. Han og hans kone og datter bodde i en leilighet i andre etasje. Han sørget for å holde varmen ved like, samt å holde det rent og åpne og stenge når det trengtes.

VITNESBYRD

Denne spesielle kvelden gikk han ned. Han tente på peisen, og som han hadde for vane, så ventet han til han var sikker på at det tok skikkelig fyr, slik at det ble nok varme i rommet. Deretter roet han flammene litt før han gikk opp i leiligheten igjen. Denne spesielle kvelden sa han at han følte seg ledet til å be etter at han hadde tent på peisen. Han hadde Bibelen sin og knelte ned ved første benkerad. Han sa, *Herre, det finnes så mange løfter i ditt ord. Herre, jeg ber bare –* så tok han Bibelen sin og plasserte den oppe på hodet sitt – *Herre, vil du bare velsigne meg med en av dem.* Umiddelbart kom Guds kraft ned og slo ham i gulvet, og han begynte å tale på et annet språk. Han sa det var en utrolig overraskelse. Han bare lå der helt hjelpeløs og kjente på den sensasjonen som gikk gjennom kroppen. Et eller annet kom ut av munnen hans, og han kunne ikke kontrollere det. Han visste ikke hvor lenge han lå der, men han bare fortsatte med å tale i tunger og å be. Etter en stund virket det som om salvelsen løftet seg litt, og han reiste seg og fant ut at han burde gå opp igjen. Han hadde vært borte ganske lenge, og lurte på hva kona ville tenke (På grunn av dette kan jeg si at du må ikke tro at Gud er en eldgammel mann som trenger vår hjelp. Han trenger ikke vår hjelp. Han ber oss bare om å følge Hans plan, å være villige til å samarbeide og være mottakelige redskap som Han kan bruke og arbeide gjennom). I det han gikk opp trappa, så åpnet døren seg og hans datter – han fortalte alderen hennes, kanskje

to eller tre – sto der øverst i trappa. Hun sa, *Mamma, kom og se på pappa*. Han hørte at hans kone sa til datteren, *Kjære, pappa har vært sammen med Jesus* (Hun hadde tydeligvis åpnet døren og hørt hva som foregikk). Nå var han kommet helt øverst i trappa, så den lille jenta kastet seg bare inn i armene hans og sa, *Pappa, ta meg med, jeg vil møte Jesus*. Han løftet henne opp og begynte å gå ned trappa igjen, men før han var kommet helt ned, begynte den lille jenta å tale på et annet språk – hun som ikke forsto stort av det som hadde foregått.

Bare Gud kan gjøre det med en slik liten jente. Jeg må si at hvis Han kan gjøre det slik med et barn hvis sinn er så uskyldig og hjelpeløst, så burde vi voksne innse at Gud kan være med oss på samme måte. Derfor sa Jesus da han velsignet de små barna, *Hvis dere ikke tar imot Guds rike som et lite barn, kan dere ikke gå inn i det*. Når vi kommer til Gud må vi være villige til å gi avkall på vår stolthet, våre forutinntatte ideer og holdninger til hva Gud kan gjøre, hva Han vil og ikke vil gjøre. Vi er nødt til å la Ham få sin vilje. Gud er en ubegrenset Gud. Jeg er nødt til å tro at Gud har kontroll, til tross for at vi lever i en tid som dette, når vi ser all ateismen, kriminaliteten og ondskapen på alle kanter, og selv den religiøse verden har stort sett gått inn i frafall og formalisme. De tar det som egentlig skal være Guds kraft og programmerer det, de kanaliserer det inn i et sjikt hvor de kan utnytte det kommersielt. Gud vil ikke tillate at det han gjør i sin sanne menighet blir ført inn i kommersialisme. Han er opptatt av det Han ønsker å gjøre for sin brud i denne tid.

Mange mennesker kan kanskje synes at Han gjør mange ting på en reseptiv måte. Når vi sier dette, så la oss tenke på at Gud ikke har det travelt. Han vet akkurat hva Han gjør og når Han har planlagt å ha det ferdig. Jeg tror han arbeidet akkurat ifølge skjemaet sitt. Unge mennesker, jeg er nødt til å si dere at dere har alt satt frem for dere. Alt det Gud har og det Gud er, dere har det rett foran dere. Jeg tror også at mange av de eldre også uten tvil vil motta en ny salvelse som de aldri har kjent før. Slik er det Gud stadfester for dem at Han gjør noe med en gruppe mennesker, fører dem til enhet, trekker dem sammen og viser dem at Hans kraft er ekte. Enten følger vi ham i Hans åndelige kraft, eller vi finner oss selv igjen på sidelinjen.

Mange personlige opplevelser har blitt nedskrevet opp gjennom tidene, og jeg føler at det ville være til hjelp for enkelte hvis jeg tok med noen av disse i budskapet. Jeg vet at mange mennesker kommer på møter, de ber sammen med de andre, men mange ganger kjennes det ut som om de ikke føler noe som helst, mens alle andre blir velsignet. Husk alltid på at Gud vet hvor du er. Han har noe spesielt for deg. Han kommer til å ta seg av deg på sitt vis, men det kommer til å skje i Hans time. Derfor, når Ånden arbeider og du ser at noen danser, noen roper og andre kanskje faller i gulvet, ikke bli så opprømt at du sier, *Bror, hva er det som feiler deg? Hvorfor gjør du ikke noe?* Ikke gjør slikt, for det er ikke du som deler ut velsignelsene. Gud er giveren. Han er alle gode gavers giver, og det er ikke nødvendigvis noe galt med en person som ikke føler det samme som deg. På dette punktet er det mange ganger vi lar vårt kjødelige sinn få utløp og så roter vi til bildet. Selvfølgelig er det vidunderlig at jeg kan føle det så herlig. Jeg kan bli skikkelig overlegen og si til alle de andre, *Hva er det som er galt med dere?* Hvis jeg imidlertid gjør det, så er det meg det er noe galt med. Gud kan velsigne én person og la de andre hundre sitte der og lengte etter samme opplevelse. Han kan snu seg og velsigne de hundre og la den ene sitte der uten å kjenne noe som helst. Slik er Gud, Han er suveren og Han vet akkurat hvordan Han skal arbeide på sitt folk. La Ham bare få sin vilje. Vi kan si, *Men jeg vil at min bror også skal få denne velsignelsen*, men da prøver vi egentlig å manipulere Gud, og vi kommer i veien for det Gud gjør i stedet for å hjelpe Ham. Du vil selvfølgelig at din bror også skal bli velsignet, men jeg spør deg, *Hvem var det som frelste ham, var det du eller Gud?* For at Gud skal oppnå sin hensikt, så må tingene bli gjort på Guds egen måte. Hvis Gud ikke overbeviser en person om synd, så kan du skrike, be og bønnfalle og prøve å tvinge ham til omvendelse, men det vil ikke hjelpe i det hele tatt. Han vil kun komme til Gud når Ånden drar ham. Vi vil fra tid til annen se at Gud leder på måter som utvilsomt kan ha rystende effekt, men bare underlegg deg Hans ledelse og la Ham bruke deg hvis Han velger å gjøre det. Hvis Gud ønsker å bruke deg til noe, så vil Han arbeide på ditt hjerte på en spesiell måte, og til tider vil det kanskje være kun for andres oppbyggelse. Det er ikke sikkert du forstår det, men Han vet hvorfor, så bare la Ham få sin vilje.

HVA ER INSPIRERT FORBØNN?

NÅR HERREN DELER MED SIN BRUDEMENIGHET I ENDENS TID, SÅ KOMMER VI TIL Å OPPLEVE ENKELTE TING SOM VIL VÆRE FULLSTENDIG UKJENT FOR MANGE MENNESKER. VI KOMMER TIL Å FÅ SE AT ENKELTE BLIR SALVET PÅ SPESIELLE VIS, SOM GÅR LANGT UT OVER NOE VI HAR OPPLEVD OPP TIL DETTE PUNKTET. VÆR BARE ROLIG, DET VIL IKKE VÆRE FOR Å OPPHØYE NOEN PERSON, DET VIL VÆRE FOR Å OPPHØYE GUD, I DET HAN LEDER OSS MOT FULLKOMMENGJØRELSE. VI KOMMER IKKE TIL Å HA SELVISKE MOTIVER, HELLER IKKE VIL VI FØLE AT VI ER BEDRE ENN ANDRE FORDI HAN BRUKER OSS. VI KOMMER TIL Å LÆRE HVORDAN VI SKAL GJENKJENNE, SAMT Å VERDSETTE DE FORSKJELLIGE SALVELSENE VÅRE, OG HVORDAN VI SKAL GI HAM ALL ÆRE OG PRIS, HAN SOM TILKOMMER ALL ÆRE OG PRIS OG TILBEDELSE.

Opp gjennom årene har jeg hørt mennesker snakke om inspirert forbønn, og jeg har hørt andre stille spørsmålet, *Hva er det?* Hvis du aldri har opplevd det, så vet du ikke akkurat hva det er, og du trenger å få det forklart av noen. Inspirert forbønn er ikke noe annet enn en Guds Ånds salvelse som kommer over en person, og da vil alt annet du er opptatt av komme i andre rekke. På innsiden begynner det å vokse opp en sterk følelse og du kjenner deg drevet til å gå avsides og be. Du vet at følelsen på innsiden ikke kommer til å forlate deg før du har gått for deg selv og overgitt deg til bønnen. Det betyr ikke at du skynder deg til menighetslokalet hvor du viser deg frem i full offentlighet. Det er kun mellom deg og din himmelske Far. Noen ganger blir du drevet inn på soverommet ditt, andre ganger inn på et kott. Enkelt og greit et sted hvor du og Gud er alene. Det er ikke sikkert du vet hvorfor salvelsen er over deg, hva du skal be om, du bare overgir deg til bønnen. Noen mennesker kan si, *Jeg må vite hva det gjelder, slik at jeg vet hva jeg skal be om.* I enkelte tilfeller kommer Gud aldri til å fortelle deg hvorfor Han har lagt denne byrden på deg. Det er Hans egen sak. Du må bare være villig til å gå i forbønn for noe som Gud anser som viktig nok til å kalle på deg til å gjøre det.

Paulus skrev i Romerbrevet at vi mange ganger føler at vi mangler ord, men vi ytrer ting som ikke kan bli forstått. Bare Gud vet hva som blir sagt. Enkelte ganger når du får denne følelsen på innsiden, så går du ned på kne, kanskje du begynner å gråte, og etter en stund begynner du å sukke og stønne. For det naturlige menneske vil det virke dumt, og de kan kanskje si, *Hva er det som feiler han der?* Vel, svaret er at han er i forbønn. Når dette skjer hvor det kan høres av andre, så har de allikevel ikke noe med hvorfor det overgitte redskapet oppfører seg slik. Vi mennesker har gjort ting så tradisjonelle og satt dem i en slikt ritualistisk orden at mange knapt vet hvordan de skal gjenkjenne spesiell salvelse når den faktisk kommer.

ET EKSEMPEL PÅ INSPIRERT FORBØNN

En spesiell forkynner hadde en opplevelse som illustrerer hva inspirert forbønn egentlig er. Det skjedde for mange år siden, tidlig på 1900-tallet. Du har sikkert hørt mannens navn før, F. F. Bosworth. Han reiste sammen med bro. Branham til Sør-Afrika i 1952. Han var en av pionerene i begynnelsen av pinsevekkelsen vi har lest om. Jeg leste i hans vitnesbyrd om hvordan han rett etter sin åndsdaup ble spurt av noen venner om å komme til en metodistmenighet og tale til dem. Han hadde nettopp mottatt denne åndsopplevelsen og hadde allerede møtt komplikasjoner. Samme hvor han dro, ble han spurt om å be, og selv om han gjorde sitt beste for å be på engelsk, så begynte han å be i tunger. Han syntes det var pinlig, så han begynte å bønnfalle Gud om å ikke la dette skje ham flere ganger. Bønnen førte imidlertid ikke frem. Han visste at han skulle til denne spesielle menigheten, så han ba til Gud hele uka gjennom, *Kjære Gud, ikke la det skje igjen. Du vet hvordan jeg føler meg når det skjer.* Hva tror du skjedde? Husk nå på at Gud ikke hadde til hensikt å rette opp metodistkirken uansett, så derfor brukte Han det han selv bestemte, og Han gjorde det, hvor han selv bestemte det, og på den måten han selv fastsatte det. Det vil alltid bli til vitnesbyrd for noen, og før eller senere vil Gud oppnå sin hensikt gjennom det. Han bruker det bare. Til slutt bestemte han seg for å dra, men han ville prøve å gjøre så lite ut av seg som mulig helt til han skulle tale. Bare lytt til dette nå. De hadde allerede avsluttet sangdelen, og til slutt sa mannen, *La oss alle samle oss for å be.* F. F. Bosworth sa, *Jeg gikk bort og gjemte meg bak pianoet slik at de ikke*

kunne se meg. Vel, der lå han, knelende bak pianoet, og noen sa, Bro. Bosworth, vil du være så vennlig å lede oss i bønn? Det satte ham til veggs. Her er han i en metodistmenighet og han har blitt bedt om å lede bønnen, og hele uka gjennom har han bedt til Gud, *Herre, ikke la dette skje.* Ikke før han hadde sagt, *Kjære Gud,* så skjedde det igjen. Han begynte å be på et annet språk. Mens han talte på et annet språk, tenkte han i sitt stille sinn på hvor latterlig dette måtte høres ut for de andre, og hva de måtte tenke om ham. *De kommer til å tro at jeg er en sprø mann som har kommet til dem.* Til slutt ga salvelsen seg og bønnen var over, men i stedet for det han hadde forestilt seg, så reiste de seg alle sammen og de samlet seg rundt ham og spurte, *Kan du ikke forklare dette for oss? Vi ønsker å vite mer om denne opplevelsen.* Han fikk anledning til å gi sitt vitnesbyrd, og mange av menneskene som var der begynte å søke Gud. Dette skjedde tidlig i vekkelsen.

Derfor er vi nødt til å innse at når Gud lar sin Ånd falle, så vil Han mange ganger gjøre ting som får oss til å tenkte, *Hvorfor slik?* Han har en grunn til det. Du kan spørre hvorfor om mange ting, men sannheten er at Gud ikke alltid kommer til å dele det med deg. Han kan komme til å kreve noe av deg uten å gi deg en umiddelbar forståelse av situasjonen. Slik er det ofte med inspirert forbønn. Du kjenner bare trangen til å be, men du vet ikke akkurat hvorfor. Bare vær lydlig mot ledelsen og la Gud ha kontrollen.

ER VI FANATIKERE ELLER OVERGITTE KAR?

I over tretti år har vi vandret på denne veien og vi har stått fast mot fanatisme, mot alle de unødvendige Branham-sitatene og mange andre ting som det ville ta for mye tid å nevne. På grunn av dette standpunktet, finnes det mennesker der ute i dag som tror at vi er nødt til å være en gjeng med djevler. Jeg har mange ganger følt at hvis Gud kan ta sannhet og bruke den åpenbaringsmessige delen av Sin Ånd til å arbeide på mennesker, så vil Han gjøre det. Men så kan Han gå til et annet element av mennesker som så og si er blottet for åpenbart sannhet, og salve enkelte redskap til å utføre det han har til hensikt å gjøre. Slik vil Han oppfylle sitt ord til punkt og prikke. Han har salvet dem til å utføre enkelte ting, men allikevel har de ikke nok sannhet til

å skille lys fra mørke, åndelig talt. Hvorfor? Fordi Han er Gud. Han er den suverene Ånd og Han kan gjøre akkurat som Han selv ønsker.

Det var ikke slik da kristenheten startet opp. Jesus bragte sannheten for den første tids menighet, og den sannhet han bragte var nok for deres begynnelse. Han ga dem imidlertid ikke alt han hadde å gi. Han lovet disiplene at de skulle bli ikledd kraft fra det høye, og Ånden de mottok på pinsefestens dag var oppfyllelsen av løftet. Hva annet fortalte Han dem? Løftet lot dem vite at denne Ånden, sannhetens Ånd, når Han kommer, så overbeviser Han verden om synd, om dom og om rettferdighet. Så lovet Han at denne Ånden også ville lede de troende inn i hele sannheten. Jeg innser at vi nevner dette skriftstedet ofte, men det er verdt å nevne. Hvis Han ikke fortsetter å lede en troende inn i stadig mer åpenbaring av skriftene, så vil den troende som begynte med litt sannhet, gå gjennom livet med noen få ritualer fra år til år. Sannhet omfatter alle læresetningene i skriftene.

I begynnelsen av Azusa Street-vekkelsen kom både baptister, metodister, selv katolikker, presbyterianere, lutheranere og mennesker fra andre trossamfunn, på grunn av en hunger på innsiden. De ønsket å se hva Gud gjorde. De var med andre ord villige til å legge til side de læresetningene de hadde tatt til seg, det de trodde var sannhet, bare for å se hva Gud var i ferd med å gjøre ved sin mektige kraft. Det er grunnen til at vekkelsesilden spredde seg til jordens ender på bare noen få korte år. Når vi så kommer til årene fra 1908 til 1912, begynte Gud gjennom ca. 4 år å dele med enkelte individer i det samme elementet av mennesker. Han viste dem at de måtte ikle seg Hans navn gjennom vanddåpen, og at Gud er én, og ikke treenig (tre personer). Akkurat her ser det ut som at åpenbaringssiden av Guds Ånd arbeidet side om side med kraftsiden. Likevel må vi alltid huske det faktum at Gud vet akkurat hva menneskene vil følge, og hva menneskene tradisjonelt sett vil holde seg til om de ikke fortsetter med den åpenbaring Han gir dem tilgang til. Derfor er det vi i dag ser et så forvirret bilde i den delen av pinseverdenen som tror på tungetalen som tegn på Den Hellige Ånds dåp. De ser hele tiden tilbake til Azusa Street og innser aldri at det finnes en åpenbaringsmessig side ved Guds Ånd som er like viktig som manifestasjonen av Åndens kraft. Når jeg nå taler på vegne av denne forsamlingen, så må jeg si at vi er

nødt til å se på det Gud gjør blant oss i lys av dette. Vi kan ikke bare plutselig løpe etter manifestasjonen av Hans suverene Ånd og begynne å forsømme åpenbaringssiden av det Han gjør blant oss. Jeg er fullt klar over de mange ting som har blitt sagt mot oss opp gjennom de årene vi har prøvd å stå trofast på Guds ord, og jeg vil ikke prøve å overbevise noen om at forfølgelsen ikke har skadet vårt kjød. Det viktigste noen kan gjøre er å stå trofast med de ting Gud åpenbarer for dem, til tross for den prisen kjødet er nødt til å betale.

Mennesker har sagt, *Vel, hvis det du lærer er sannhet, slik som du sier, og det er sannhet for i dag, hvorfor er det da ikke flere manifestasjoner av Guds kraft?* Brødre og søstre, jeg har aldri stilt Gud det spørsmålet. Alt jeg kan si til slike mennesker, er, *Hold deg i nærheten en tid, inntil Gud anser det som nødvendig å manifestere sin kraft på andre vis blant det element av hellige som verdsetter en sann åpenbaring av Hans ord.* En av disse dager kommer vi til å få se hva det hele skal lede opp til, og jeg tror at timen for det er kommet. Den karismatiske bevegelsen har allerede hatt sin tid i rampelyset. De tror fortsatt at den ligger foran, men den er allerede tilbakelagt. Du kan nok si at de har kommet over toppen og det vet det ikke selv. De vil gå inn i en nedgangsperiode med det de har, inntil tiden er over. Du vil legge merke til at når disse ting begynner å gå nedover så vil Gud sakte men sikkert begynne å dra de mennesker som virkelig har sannhet, ut i forgrunnen. Der er det jeg ønsker å være. I mange bevegelser i tidligere år ble den største vekten lagt på de manifestasjonene som fant sted i deres midte. Det virket som om de var tilfredse med det, og de ga ikke uttrykk for at de forventet noe mer. Jeg vet ikke hvor mange av dere som har hørt om kvekerbevegelsen. Gruppen nærmest oss befant seg nede i Shakertown i Kentucky. Det var det nærmeste den kom i dette området. Kvekerbevegelsen ble startet av en kvinne. Vi rettfærdiggjør nødvendigvis ikke henne og hennes ideer, men det er et faktum at det de forkynte på den tid, særlig når det gjaldt opplevelsene de hadde, faktisk hadde mye sannhet i seg. I møtene deres skjedde det ofte at mennesker ble slått ut i Ånden, de falt sammen på gulvet og rullet, ristet og skalv, og etter en tid begynte mange å tale på fremmede språk. Slik blir møtene deres beskrevet. Den og den lå på gulvet i kveld, den og den talte et budskap i kveld. Slik fortsatte det. Dette

bygde de hele møtestunden rundt, og vi finner også ut at læren de sto for ikke alltid var riktig. Tiden var ennå ikke kommet for Gud å rette opp de forskjellige bevegelsene og deres trossetninger. Gud visste at de kom til å dø ut, men de var i alle fall menneskegrupper som Gud brukte til å bevare et eller annet, og til å holde noe i live som et vitnesbyrd om Guds kraft, Hans frelsende nåde og hva Han egentlig er. Mange mennesker kan mene at vi ikke trenger dette og hint, og når det er holdningen, så befinner de seg på tynn is. Hvis du da ikke omvender deg og går tilbake til Gud, så kommer du til å skade deg. Når jeg sier slike ting, så er det lett for enkelte å si, *Vel, bro. Jackson, mener du at hvis jeg holder meg til denne sannheten, så må jeg gjøre alle disse manifestasjonene?* Et slikt spørsmål trenger du ikke engang å stille. En gammel alkoholiker vil nok også komme innom og si, *Mener du at hvis jeg blir en av dere, så må jeg gi avkall på drikkingen?* Ser du hvor du havner? Bare si dette, *Hvis jeg får det dere har, så vil Gud legge i meg en lengsel etter å kvitte meg med alkoholen eller uansett hva som er i veien.*

Bare ta røyking som et eksempel. Hvis du aldri har røkt, hvis du aldri har kjent smaken av det, hvis du aldri har opplevd hvor avhengig en person kan bli av den og effekten den har på deg, så kan du ikke vite hva en slik person går gjennom. Hvis du offentlig prøver å få et menneske til å føle at det befinner seg ett skritt fra helvete hvis det ikke gir avkall på sigarettene, så blokkerer du egentlig menneskets mulighet til å bli grepet av overbevisning. Hvis du på den andre side kan vise ham at hvis han noensinne får tak i Guds kraft, og det faktisk er Gud som får tak i ham, så vil Gud på sitt eget vis arbeide på menneskets hjerte, og legge i menneskets indre det som er nødvendig for å ta de riktige valg og også å seire. Han gir deg med andre ord et mål av tro. Når du kjenner Guds kraft boble på innsiden og du begynner å forstå hva Han er ute etter, så vil du si, *Herre, jeg ønsker ikke å ha denne skitne vanen lenger. Løs meg fra den.* Etter en slik ekte opplevelse hvor du har fremstilt deg for Gud, så vil ikke tingen lenger vekke noen appetitt, den vil ikke lenger være attraktiv, og avhengigheten vil være borte. Det som du en gang var avhengig av, vil nå bli noe som ditt indre menneske nesten ikke tåler tanken på. Selv lukten av det vil være avskyelig.

Jeg husker den kvelden her ute på landet da jeg knelte ned og ga mitt hjerte til Gud, og jeg hadde et slikt hinder. I dagevis sa jeg, *Herre, ta denne lysten, denne smaken bort fra meg*. Jeg kan ikke si at jeg visste hvordan jeg skulle be til Gud den kvelden da jeg knelte ned for å be. Jeg visste i alle fall ikke hvordan jeg skulle be en lang bønn. Jeg visste bare at jeg ønsket å tale med min Skaper. La meg bare si til andre som også kanskje føler det slik som jeg følte det den kvelden. GUD HØRER DEG IKKE PÅ GRUNN AV DINE LANGE BØNNER. Heller ikke er det dine veltalende og flytende ord du uttaler som rører Gud. Han er ikke opptatt av slikt, og heller ikke hvor mange ord du taler. Det er ditt hjertes oppriktighet og uttrykksform, ditt indre menneske, Han fryder seg over. Når du kneler ned der, så SNAKK TIL GUD SOM DU SNAKKER TIL EN ANNEN PERSON. Han kommer visselig til å se på deg som en person. Han ønsker at du skal snakke til ham på en slik måte. Jeg sa, *Herre, ta denne lengselen bort fra meg, for jeg vet jeg ikke kan fortsette å leve uten å tjene deg, og jeg ønsker ikke å underholde denne vanen lenger. Jeg vet at Guds fred i mitt hjerte er det eneste som kan gjøre livet verdt å leve*. Da jeg reiste meg etterpå, kunne jeg ikke unngå å merke at noe hadde skjedd. Jeg kjente en befrielse. Det kjentes som en byrde var blitt løftet av min sjel. Neste dag begynte jeg virkelig å skjønne at Gud hadde gjort noe. Han hadde tatt bort smaken, lukten, og selve lengselen etter sigaretter. Siden den dagen har jeg aldri kjent noen lengsel etter røyk. Når jeg er i nærheten av noen som røyker, så brenner det faktisk i neseborene, og jeg begynner å hoste. Bare Gud kan gjøre slikt, men Han er alltid rede til å svare et oppriktig rop om hjelp, hvis bare motivet ditt er rett.

Når vi ser på disse tingene, så er det mange individer som har hatt opplevelser. Opp gjennom tiden, og i alle bevegelser, finnes det i tillegg alltid spesielle individer som har hatt enestående opplevelser Gud har valgt å bruke som vitnesbyrd for deres tid. Vi møtte en spesiell søster i Michigan tilbake på 50-tallet, etter at vi ble kjent med bro. Branham og hans lære. Tidligere år hadde vi flere ganger vært oppe i området og hatt møter. Denne søsteren fortalte meg en hendelse som skjedde kort tid etter at hun mottok pinseopplevelsen i sitt liv. Hun nevnte en operasanger, en kvinne, som levde på den tid. Hun kunne synge meget lyst og presse stemmen veldig høyt på skalaen, og holde stemmen der i lang tid. Søsteren sa til meg at hun alltid ønsket

at hun kunne synge som denne operasangerinnen. Venner, det er ikke noe galt i det, bare ditt motiv er rent. En dag var mannen hennes på jobb, og hun hadde arbeidet i huset hele formiddagen med en tanke i hodet, *Jeg skulle ønske at jeg én eneste gang i livet kunne synge slik.* Litt senere på ettermiddagen, mens hun gikk rundt i huset og nynet, så kom plutselig salvelsen over henne. Hun kjente at noe begynne å arbeide på innsiden. Det er akkurat det som skjer, noe skjer på innsiden. Kanskje kjenner du at lungene begynner å blåses opp. Når mennesker sier at følelser ikke er viktige, at de bare er gyldige når de er gyldige, så er det riktig opp til et visst punkt. Vi lever ikke hver eneste dag av vårt liv på det faktum at vi står opp om morgenen og får en spesiell sensasjon som går gjennom en spesiell kroppsdel, og det gir oss en god følelse. Vi vandrer i tro, og om vi har en spesiell salvelse eller ikke kjenner noe spesielt, så har vi allikevel sikkerhet fra Gud i Hans ord at Han er med oss. Nei, venner, vi stoler ikke på at våre følelser skal fortelle oss om vi er Guds barn eller ikke. Når det blir slik med oss, så har vi gått utenfor Skriften. Uansett, der stod hun og nynet, og salvelsen kom over henne. Så var det noe som begynte å bygge seg opp inne i henne og hun startet å synge en sang hun ikke kjente til. Hun sang på et annet språk. Hun sa at lyden av stemmen, nivået, var blitt løftet opp på samme nivå som operasangerinnen hun hadde ønsket å synge likedan som. Hun sa, *Men jeg sang for Herren. Jeg gikk rundt i stua, kjøkkenet og hele huset og sang slik. Det ville ingen ende ta.* Etter en stund tenkte hun, *Jeg må ordne i stand middag til mannen min kommer hjem. Hva skal jeg gjøre?* Det var akkurat som om Herren talte til henne, *Bare fortsett, syng.* Så hun fortsatte å synge. Hun sa, *Jeg hørte at stemmen min gikk mellom skalanivåer akkurat slik som operasangere synger. Jeg ble bokstavelig talt løftet opp i en ekstatisk tilstand i det jeg laget i stand måltidet. Plutselig stoppet salvelsen og mannen min kjørte inn på gårdsplassen.* Hun sa at det ikke hadde skjedd siden. Hva er galt med det? Ingenting. Det er slik Gud ønsker å velsigne en person, og det er slike vitnesbyrd som herliggjør Ham. Du vet aldri hva et slikt vitnesbyrd vil gjøre for enkelte mennesker.

Da jeg leste historien om Azusa Street, så jeg at det samme skjedde mange ganger. De kunne komme sammen, og noen startet med forkynnelse eller en liten appell. Plutselig kom Guds salvelse over

flokken som var samlet for å søke Gud, og de brøt ut i sang på andre språk. De hadde aldri sunget slik før. Noen mennesker kan begynne å sette spørsmålstegn ved slikt, og si, *Gud, hvorfor er alt dette nødvendig?* Da må vi bare si at Gud velger det som er dåraktig i denne verdens øyne for å gjøre verdens visdom til intet. Bare tenk på alle teologene og rabbinerne og kardinalene, og hvordan alt må gjøres akkurat slik de har bestemt det, uten å gi noe arbeidsrom for Guds Ånd. Slik er organisert religion. Se på de religiøse lederne, de tradisjonene som tusenvis av mennesker blir ledet gjennom hver eneste gang de samles. De lar ikke Den Hellige Ånd få noe rom, men allikevel har Gud beveget seg i deres midte, bare for å vise dem sin kraft og sette deres sjeler i fyr og flamme.

Den samme søsteren som sang på et annet språk, fortalte meg om en annen søster, en eldre person som hadde bedt Gud om en spesiell ting over lengre tid (Dette viser bare at det betyr ikke noe om du er gammel eller ung, Gud vet akkurat hvordan Han skal behandle hver eneste person i rett tid). Denne eldre personen hadde søkt Gud etter Den Hellige Ånds dåp slik som mange andre hadde mottatt, men tilsynelatende til ingen nytte. Hun hadde søkt denne salvelsen, denne manifestasjonen i sitt liv, men siden hun var gammel og så lang tid hadde gått, ble hun veldig nedtrykt og begynte å uttrykke sin misnøye med hele situasjonen. Så ble hun syk og havnet på sykehuset. Legene undersøkte henne og fortalte henne at hun ikke kunne regne med å bli frisk igjen. Hun kalte til seg familien sin, og de fikk alle vite at de ikke kunne regne med å få ha moren sin sammen med seg særlig lengre. Moren fortalte barna sine hvor mye hun elsket dem og stemmen hennes ble svakere og svakere. Plutselig snakket hun ikke lenger på engelsk, hun begynte å be på et annet språk. Familien stod der og hørte på sin mor be på en slik måte, og de så at ansiktet hennes lyste opp. Hun begynte å løfte hendene. Så døde hun og forlot denne verden med et ansikt som lyste. Ut fra ansiktsuttrykket hennes visste de at hun så den andre siden.

Derfor sier jeg disse ting, og jeg håper at ingen av dere, uansett hvor dette budskapet havner og hva enn Gud har på lager for sin brud, vil falle ned på det lave nivået som mange andre tidligere har gjort, og se på noen og si, *Vel, hva er det som feiler deg, bror, hva er galt med*

*deg, søster? Hvorfor kjenner du ikke dette? Du snakker ikke til andre som om det er noe galt med dem om de ikke kjenner det samme som deg. Nei, venner, det er i seg selv ingen indikasjon på at noe er galt. Alt Gud er ute etter, er at de er oppriktige. Bare vær oppriktig, ærlig, og elsk Gud av hele ditt hjerte, og overlatt resten til Ham. Hvis Han salver deg, så vær lydlig mot salvelsen. Hvis Han ikke salver deg, så føl ikke at du er nødt til å gjøre noe bare fordi de fleste andre gjør det. Fremfor alt, ikke begynn å still deg selv spørsmål, *Må jeg gjøre dette eller noe annet?* Det er ikke slik at noen må gjøre noen spesiell gjerning. Du bare sier, *Vel, jeg kan ikke gjøre noe uten HAM, men hvis Gud ønsker å gjøre noe med meg eller gjennom meg, så skal jeg la Ham få sin vilje.* Når vi sier det, så kan du kanskje tenke at hvis Gud får sin vilje, hva gjør det da for deg? Det setter deg i en posisjon til å motta en velsignelser fra Gud, og du kommer ikke til å få det du forventer. I Azusa Streets historie er det nedskrevet mange opplevelser, og mange av dem skjedde om og om og om igjen. Den er full av forskjellige manifestasjoner. Derfor sa jeg at jeg egentlig ikke leste den skikkelig første gang. Første gang jeg leste den fikk jeg bare en hovedtanke, men denne gangen kom hvert enkelt individ frem veldig tydelig.*

Det fortelles om en hendelse hvor en baptistforkynner hadde hørt om det som skjedde i Azusa Street, og her kom han. Vitnesbyrdet hans var at han ikke visste hvorfor han egentlig kom, han bare ønsket å se det som fant sted. Han satt ca. 3 ½ meter fra den som forkynte på det tidspunktet. Der satt baptistforkynneren og lyttet til forkynnelsen, helt uforberedt på det som skulle skje. Plutselig kom Guds kraft på ham og han sa det følte ut som om noen grep tak i ham. Med ett stod han oppreist og ropte halleluja av full hals, og da han traff gulvet, talte han på et annet språk. Mennesker begynte å reise seg, og da de gjorde det, begynte de å falle under Guds kraft. Baptistforkynneren hadde ikke anelse om hva han skulle forvente da han kom, men han struttet ikke mot. Det viser bare at Gud ikke trenger hjelp. Han vil bare ha oppriktige hjerter.

En annen hendelse fant sted i Norge på 30-tallet, da de hadde en vekkelse, og det var samme mann som opplevde det. Bare tenk litt på hva Hitler gjorde. Norge ble okkupert, og mange mennesker ble

arrestert, satt i fengsel og likvidert. Han sa at i de månedene som fulgte den opplevelsen han hadde, så begynte folket å be om Guds ledelse i sine egne liv, og om at Guds Ånd skulle røre ved synderne og gjøre menigheten til noe Gud kunne arbeide gjennom. Han sa at på denne spesielle kvelden hadde de startet møtet, og de satt alle på sine stoler. Tiden kom for å be, og under bønnen fikk en person plutselig en visjon. Personen begynte å rope ut, *Jeg ser at taket er i flammer, det brenner, det faller over oss.* Taket brant faktisk ikke, for det var en visjon, og Guds kraft falt på hele forsamlingen. De ble slått under Guds kraft og de lå der under Guds kraft en viss tid. Ved denne opplevelsen skjønnte folket at Gud er suveren. Han gjør det som passer Ham og Han gjør det når det passer Ham. Han gjør ikke noe uten å ha en hensikt med det.

Vi er alle nødt til å forstå at en slik åndsutgytelse ikke vil finne sted blant mennesker som ikke er villige til å be og søke Guds vilje og hensikt. Guds Ånd åpenbarer seg ikke for skjødesløse mennesker som ikke er villige til å be og søke Guds vilje og hensikt i sine liv. De som opplevde veknelsen i Azusa Street var mennesker som før eller senere ble delt med på en slik måte at de fikk trang til å komme seg avsides for å be. Det finnes mennesker som har en slik holdning i livet at de må gå på møte sammen med noen, og de kan ikke be hvis de ikke er sammen med andre. Det kommer imidlertid en tid når du som en individuell person vil innse at du er nødt til å rive deg løs fra slike tradisjoner. Du er nødt til å komme deg dit hen at du ønsker å gjøre noe fordi det er din egen personlige overgivelse til Gud, og uten at du sier, *Jeg må være sammen med noen for å kunne be.* Vi trenger ikke å være sammen med noen for å kunne be. Hvis Gud ikke trenger selskap for å gjøre de ting Han gjør for oss, så er det tider da Gud fryder seg over at vi kommer til Ham i bønn uten andres selskap. Når vi faktisk bestemmer oss for å gjøre det rette overfor Gud, så trenger vi ikke selskap. Vi er bare nødt til å være rede til å gjøre det Gud vil vi skal gjøre. La meg også si at når vi taler om Åndens manifestasjoner, så taler vi om de tilstander vi har listet opp på plakaten vi bruker. Her er det at Kristi sanne legeme trenger å være, her hvor det virkelig kan fungere som den levende Guds menighet. Dette er produktet Han leter etter, et folk som kan fungere i enhet. Et slikt legeme av mennesker fortsetter virkelig det arbeid Jesus begynte her på jord. Her er det du er

i Herrens tjeneste (Bro. Jackson peker på den midterste kolonnen, hvor du finner de ni åndelige gaver). Vi har sett noen av disse. Vi har hatt tungetaler, profetier, tydninger og en viss mengde av tro når det gjelder helbredelser og slikt. Enda har vi ikke sett det i hele legemet. Jeg tror at når disse gavene blir operative, så vil de ikke være begrenset til bare en forkynner eller en evangelist. Dette er gaver som definitivt kan gis til hvilken som helst person i menigheten. Når jeg sier det, så må vi se det i et spesielt lys. Hvis dette er en begynnelse, så er det i spedbarnstadiet, men Gud vet hva Han gjør. Han vet hvorfor Han gjør det, og Han får dette til å skje på sin egen spesielle måte. Han vil arbeide for enhver av oss på sin måte. Når vi beveger oss inn i denne salvelsen, begynner vi å føle at vi har mottatt vår opplevelse, og at Herren på et eller annet tidspunkt må bruke oss. Vel, Gud har en tid for alt, men la meg stille deg et spørsmål, *Hva er troens gave?* Det er ikke noe du nødvendigvis fikk ved å lese. Troen kommer frem ved at Guds Ånd kommer over deg, og inni deg, og du vet det innerst inne at om du utfører noe, så vil det bli akkurat slik du har blitt fortalt. Andre ganger kjenner du det ikke slik. Du kan innbille deg enkelte ting, som for eksempel hvordan det ville være om du hadde troens gave, men denne troens nådegave er kun aktiv i en bestemt situasjon. Den er ikke noe du kommer til å ha hele tiden. La oss ikke drive inn i et tankemønster hvor Gud blir nesten som en brusautomat. Gud vil ikke tillate det i noen sammenheng. Han vet akkurat hva Han gjør når Han opererer en gave gjennom deg, og Han vet hvorfor Han gjør det. Det er ikke sikkert at du vet det.

Noen ganger kan vi komme sammen og Hans Ånd beveger seg i vår midte på en veldig spesiell måte. Når Han gjør det, vil vi være i stand til å forstå at Han bygger opp møtet på en spesiell måte. Hvis vi vil være følsomme for den salvelsen, så vil Gud velsigne oss, men vi er nødt til å lære hvordan vi skal fange opp Hans ledelse og være lydige mot salvelsen. Vi kan ikke springe foran Ham og fremdeles ha akseptable resultater. Uansett hva som skjer, så skal HAN opphøyes. Når vi begynner å fungere som et legeme, så vil vi miste trangen etter å få en velsignelse fra Gud bare for å tilfredsstille vår egen trang. Vi kommer til å kun se etter Guds vilje i alle ting.

HVA MED MIRAKLER?

Når vi tenker på mirakler, er det som trengs for å få dette forvrengte samfunnet til å se Jesus gjennom deg? Hvis mirakler er nødvendig for at denne generasjonen skal se Jesus i oss i stedet for å se oss som baptister, lutheranere eller katolikker, så fører det deg rett tilbake til Apostlenes Gjerninger. Derfor er jeg nødt til å tro at Den Hellige Ånd skal lede oss alle inn i noe spesielt i nær fremtid. Det kommer til å være veldig annerledes fra det vi hittil har opplevd. Jeg vil forklare det på følgende måte. Uansett hva denne salvelsen er utvalgt til å gjøre for bruden, så vil ikke bare en håndfull mennesker motta den. Hver eneste én vil motta sin egen åndelige opplevelse, og ingen vil noensinne kunne si, *Jeg har aldri kjent Guds kraft*. Du kommer til å ha kjent den. Jeg håper dere alle forstår hva jeg sier. Du kommer til å ha opplevd det. Du trenger ikke å si, *Jeg har aldri kjent Guds kraft på en sensasjonell måte*. Du kommer til å ha opplevd det. Du vil ikke lenger bekymre deg over hvorfor Han gjør det på en slik måte. Du kommer til å forstå det. På det nåværende tidspunkt kan du bare slappe av og fortsette å be. Hold ditt hjerte åpent for HAM, og en av disse dager når du minst venter det, vil du få oppleve det akkurat som baptistforkynneren jeg fortalte om.

Gud er en suveren Gud. Han arbeider på mennesker og gjør ting for dem på sin egen måte, og han er ikke undergitt noens kav. Han vet nemlig akkurat hva som skal til for å oppfylle sin egen plan for menneskeheten til punkt og prikke. Når Han gjør noe for deg, så vil det ikke bare være for at du skal føle deg bra. Det vil gjøre deg i stand til å være et nyttig kar under Hans ledelse. Så, når legemet befinner seg i den enhet som Gud bringer oss inn i, hvis noe med en falsk motivasjon eller natur kommer inn og prøver å avbryte møtet, vil Ånden reise opp noen til å si, *Jeg så deg i en drøm i natt. Jeg vet du er her med galt motiv, så omvend deg og kom i rett skikk med Gud, eller dra herfra*. En slik hendelse vil ikke gjøre redskapet Gud velger å bruke til noe viktigere enn de andre, det vil bare bli meget klarere at Jesus er i oss alle. Gud vil arbeide på en slik måte at djevelen ikke er i stand til å få has på bruden. Det skal bli vidunderlig. Vi lever i en rått, stinkende, ond og skitten verden som er fylt med vantro, men vår himmelske Far elsker oss og gjør oss i stand til å oppholde oss

midt i alt det djevelen holder på med, uten at vi blir tilsølt av det. Derfor trenger vi å be oppriktig og innstendig om at Gud vil gjøre oss rede for den tiden som ligger foran oss. Det er ikke en tid hvor Guds barn kan lene seg tilbake i stolen og seile gjennom det hele. Vi må kjempe for hver tomme og stå for det vi har fått. Jesus gikk opp til Golgata og betalte prisen for vår fullstendige frelse (frikjøpt fra Satans bånd), men vi må vite ut fra Guds ord hva som er vårt, og så nekte å gi djevelen innpass. I enkelte tøffe konflikter vil salvelsen være en nødvendighet, men hvert eneste ekte barn av Gud har den seirende Ånd i seg. Derfor kan de leve et seirende liv i denne verden, uansett hva som skjer rundt dem. Vi er i denne verden, men vi er ikke av den. Vi arbeider og vi tjener til vårt daglige brød i denne verden, men vårt åndelige brød er fra oven. Det finnes masse der ute som du kan argumentere med, men du vil aldri være i stand til å forandre det. Satan er nemlig gud i denne perverse og degraderte verden, og det eneste som kommer til å forandre bildet til noe godt, er Jesu Kristi komme. Du kan gå til 2. Korinterbrev 4:3-4 og se hva apostelen Paulus skrev om denne verdens gud.

Er så vårt evangelium likevel skjult, da er det for dem som går fortapt, det er skjult. For denne verdens gud har forblindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde.

Husk hvordan djevelen tok Jesus med opp på et høyt fjell og viste Ham alle denne verdens riker og deres herlighet. Han tilbød å gi dem til Jesus om Han ville bøye seg ned for ham i tilbedelse. Mange mennesker har solgt seg til djevelen mot et lite øyeblikk med berømmelse, men helvete venter på dem. Hvis Gud fører deg inn i kontakt med noe spesielt, og du blir salvet til å ta deg av situasjonen på en eller annen måte, så stol bare på at Guds hensikt vil bli oppnådd, uansett hvordan det synlige utfallet blir. I slike tilfeller er vi bare lydige mot salvelsen og overlater resten til Gud.

OM ÅNDELIGE SANGER

Jeg leser i denne historieboken om at mange nye sanger ble gitt ved Ånden i begynnelsen av pinsevekkelsen. Noen av de korene vi synger

i dag ble skrevet den gang. I det mennesker ble beveget av salvelsen, så dukket det opp en sang i deres hjerte, eller de hørte en melodi, og ord bare kom til dem. Jeg må også tro at Gud uten tvil har noen nye sanger for bruden i dag, her ved enden av tidsalderen. Jeg er nødt til å si alle disse ting og få det frem slik, for vi kan ikke begrense Gud ved å si at Han bare gjør én ting og ikke noe annet. Jeg tror Han kommer til å gi oss et komplett utvalg før vi når enden. Vi kan selvfølgelig se tilbake ned gjennom tidene og si, *Han gjorde det slik på pinsefestens dag, Han gjorde det slik i Efesos, Han gjorde dette i Caesarea og så videre.* Men hva om Han strekker seg tilbake og tar ut litt av dette og setter det sammen og sier, *Her, dette er for bruden?* Jeg er bare nødt til å si halleluja! Det skal bli vidunderlig.

ORDEN I MENIGHETEN KONTRA FRIHET I DEN HELLIGE ÅND

I årenes løp har vi sittet under denne endetidens åpenbaring av Guds ord, og vi har mer eller mindre sett på Åndens gaver i 1. Korinterbrev 12, 13 og 14 fra det standpunkt at det skal være en orden i menigheten. Vi er fremdeles nødt til å holde denne ordenen på sitt rette sted. I lys av det som har foregått i noen av våre møter i de siste månedene så er det imidlertid nødvendig at vi eksaminerer helhetsbildet og slå fast hvor grensene går. Det er ikke et spørsmål om vi burde ha orden i menigheten eller om vi burde ha frihet i Ånden. Det viktige er å finne ut hvordan vi kan ha orden i menigheten og samtidig ha frihet til å være lydige mot Åndens salvelse. Gud er forfatter av det Paulus skrev til menigheten i Korint, og Han er den Ånd som har latt sin salvelse komme over oss av en eller annen grunn. Vi vet sikkert at Han ikke kommer til å salve oss for at vi skal oppføre oss usømmelig i menigheten, så det er vårt ansvar å la Ham lære oss hvordan vi skal oppføre oss når vi kommer sammen for å tilbe. Jeg har av de nåværende tilstandene blitt tvunget til å ta noen skriftsmessige konklusjoner angående dette emnet. Jeg er sikker på at andre også vil møte det samme om ikke veldig lenge. Og kanskje vil ikke alle sammen ha de samme informasjonskildene tilgjengelig, så derfor føler jeg at jeg kan si nok ut fra enkelte kilder jeg har, slik at det kan hjelpe deg til å ta de riktige avgjørelsene når tiden kommer, at Ånden begynner å arbeide på nye måter i din forsamling. Noen har allerede

kommet dit hen og de har spørsmål om hva de skal tillate, og når de skal tillatt det, så bare vær overbærende med meg når jeg nå prøver å ta for meg de spørsmålene som allerede har kommet meg for øre.

Vi vet at budskapet vi har fått forkynt for oss opp gjennom årene stort sett har vært bygd opp rundt en slik orden i menigheten, hvordan gavene skal opereres, hvilken hensikt de har og da spesielt tungetalen. Vi kan lese om det i 1. Korinterbrev kapittel 13 og 14. Når vi nå tar for oss dette, så må jeg be hver eneste en av dere om å lytte og å lære. Jeg lærer ettersom jeg vandrer. Jeg fanger opp det gjennom en åndelig skole, og det må skje gjennom bønn. Jeg har sagt, *Herre, et eller annet sted må det finnes et budskap som kan forklare dette, for å rettlede nye mennesker som aldri har opplevd noen form for åndelig manifestasjon eller sensasjon i sitt liv.* Nesten hver eneste menneskegruppe som kommer sammen for å tilbe, har blitt lært at enkelte ting må gjøres på en spesiell måte, og uten unntak. Vi er nødt til å forstå at Gud aldri hadde til hensikt å la sin sanne menighet fortsette leve i det samme tradisjonelle sjiktet. Vi kan si at det er slik Gud bringer inn nye sjeler inn i fellesskapet og introduserer seg selv for dem. Det er Gud som kommer inn i deres liv. Når Han kommer inn i deres liv, så bringer det dem til et punkt hvor de kan være i tjeneste i legemet. I en slik tjeneste er vi nødt til å se oss selv i lys av disse tre kapitlene, 1. Korinterbrev 12, 13 og 14.

Vi innser at mange mennesker opp gjennom årene har blitt ført inn i denne sannhetens lys ved Den Hellige Ånds ledelse. Glem ikke at denne Ånden ikke bare er en overbevisende Ånd som behandler individer, gamle eller unge, men Han er også en Ånd som Jesus lovet skulle lede oss inn i hele sannheten. Hvis dette da er endemålet som Han ønsker å føre oss til, både gammel og ung, så vil Han, sannhetens Ånd, lede vår vandring på sin egen måte slik at vi får tak i det bruden trenger å vite i endens tid. Jeg er nødt til å tro at Han vil gi oss en klar forståelse av hver eneste lære i Det Nye Testamente, en komplett forståelse av det profetiske bildet og hvordan vi skal se på oss selv i avslutningen. Hvis vi derfor har vært villige til å følge Gud i dette, vil menigheten være nødt til å bli klargjort for opprykkelsen som vi nå nærmer oss. Det er da Han fyller menigheten med sannhetens Ånds salvelse, og Han gir menigheten kraft. Menigheten er ikke lenger et

folk som omfavner sannhetens bokstav, men et folk som har fått sannheten levendegjort for og i seg. Da kan hele legemet begynne å bli et funksjonelt legeme som kan bli ledet av Guds Ånd til å utføre de gjerninger Jesus talte om. Det fører oss tilbake til det Paulus lærte i Romerbrevet 8.

For så mange som drives av Guds Ånd, de er Guds barn.

Jeg ønsker å si dette til mine brødre og søstre som befinner seg på de steder hvor dette buskapet måtte havne. Jeg forstår at mange av de ting Gud kommer til å gjøre, vil være av fremmed natur for dere. Det viktige er at vi først kan bli grunnfestet på en kunnskap om Guds Ord. Våre øyne er festet på sannhet, vår tro hviler på sannhet. Det er vår grunnvoll. Jesus sa til Tomas, *Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.* Vi kommer til Gud ved kunnskapen om det Jesus gjorde for oss på Golgata, men så starter vi på en åndelig reise hvor vi søker å få Guds ord åpenbart, slik at vi kan få en åndelig vokst. Uansett hvilken annen manifestasjon Gud måtte gi oss i vår vandring med Ham, det er kun en vokstfase innen den samme sannhet.

MANIFESTASJONER – HVORDAN BEHANDLER VI DEM?

Jeg føler det vil være til gagn for oss å ta en bedre titt på Åndens manifestasjoner, og så komme frem til en skriftsmessig konklusjon angående hva slags plass de har i menigheten. For en person som aldri har opplevd noe av dette, vil det være like nytt som for disiplene i den første menighetstid. Vi leser om det i Apostlenes Gjerninger, hvordan menigheten fikk sin begynnelse. Som jeg sa tidligere, så er den guddommelige orden for profetier, tungetaler og tydninger allerede nedtegnet i Skriften. Så når vi holder et møte, så vet vi allerede hvordan disse ting skal reguleres i henhold til den guddommelige orden slik at vi unngår forvirrelse. Når vi imidlertid kommer til den delen av samlingen da alle er i tilbedelse og lovprisning, så er vi nødt til å få nok visdom til å la Den Hellige Ånd manifestere det som skal føre frem Guds hensikt. Apostelen Paulus forklarte den guddommelige orden i et møte i de kapitlene vi nevnte, i 1. Korinterbrev. Når du går til Apostlenes Gjerninger finner du mange tilfeller hvor Ånden arbeidet under forskjellige omstendigheter, slik

som hjemme hos Kornelius eller en av de andre episodene hvor Ånden forandret møtets gang og bragte inn nye troende. Vi er nødt til å forstå det slik at Gud på en suveren måte beveget disse menneskene for en spesiell hensikt, og det var ikke tid for at noen skulle prøve å få dem inn i den guddommelige orden som er utlagt i Skriften. Når Den Hellige Ånd velsigner et større antall mennesker samtidig og får dem til å prise Gud på forskjellige måter, så kan vi ikke hoppe opp og prøve å få dem inn under en guddommelige orden. Forstår du det? I Kornelius' hus falt Ånden på dem alle, og det står at de talte med tunger og priste Gud. La oss lese de versene i Apostlenes Gjerninger 10:44-47.

Mens Peter fremdeles talte, kom Den Hellige Ånd over alle som hørte Ordet. De troende jøder som var kommet dit sammen med Peter, var forferdet over at Den Hellige Ånds gave ble utøst også over hedningene. For de hørte dem tale i tunger og prise Gud. Da sa Peter: «Disse har fått Den Hellige Ånd like så vel som vi. Kan noen da nekte dem vannet og hindre at de blir døpt?»

Peter sa ikke et eneste ord om at de alle talte i tunger samtidig. Han sa bare (med mine ord), *Brødre, jeg tror det er tid for å døpe dem i den Herre Jesu Kristi navn.* Alle de nye troende skulle bli en del av Kristi legeme. Når Den Hellige Ånd arbeider på en slik måte, så kan vi rett og slett IKKE PRØVE Å FÅ MOTTAKERNE INN I EN GUDDOMMELIG ORDEN. Vi må gi Guds Ånd rom når Han arbeider på oss på en slik måte. Som jeg før har sagt, så vet Gud hva Han gjør. Han kommer ikke til å gjøre noe galt. Jeg ønsker å understreke dette igjen. NÅR GUD ARBEIDER PÅ ET MENNESKER, OG KANSKJE IKKE DE ELDRE SOM ALLEREDE HAR DEN HELLIGE ÅND OG HAR OPPLEVD DISSE TING TIDLIGERE, SÅ MÅ HAN FÅ LOV TIL Å ARBEIDE PÅ DE SOM ER NYOMVENDT, OG DE MÅ FÅ LOV TIL Å REAGERE PÅ SALVELSEN PÅ SAMME MÅTE SOM DE GJORDE DET I APOSTLENES GJERNINGER. Selv de eldre vennene kan få en oppfrisking fra denne salvelsens nærvær, men til slike tider arbeider Han nesten bare for å salve de nye. Når Han beveger seg over disse som ikke har opplevd Ham før, så er det umulig for deg å bringe dem inn i en guddommelig orden ifølge Skriften. Når jeg snakker slik, så

må vi begynne å forstå at det over tid må finnes en periode eller mulighet for Gud til å ha kontroll over møtet. Hans plan er å dele med mottakelige troende på en slik måte at Han gjør seg selv kjent for dem og åpner opp en helt ny livsmåte for dem. Etter dette vil det alltid være mulighet for å bringe møtene tilbake til en guddommelig orden for å kunne bringe forkynnelsen av åpenbaringen til forsamlingen. Selvfølgelig innser jeg at det alltid vil være kjødelige mennesker i nærheten, og de vil ta det du sier og strekke det langt ut over grensene. Likevel kan vi ikke la slike ynkelige sjeler gjøre oss redde for å stå for det som er riktig i Guds øyne.

Jeg vil også si dette. I denne verden finnes det mennesker som koser seg med det du sier og bruker det til å gjemme seg bak. Samme hva du sier, så kan du ikke forandre dem. Du er bare nødt til å innse at Gud på et eller annet tidspunkt vil ta seg av saken. La oss i mellomtiden vende vår oppmerksomhet et øyeblikk mot dette å riste under Åndens salvelse.

Risting er bare én av Åndens manifestasjoner. Du har også skjelving, beruselse, bli slått i Ånden, dansing, roping, og en annen som jeg i begynnelsen ikke en gang tenkte på, nemlig skjelvende lepper. Jeg har forskjellige kilder her som jeg har lest fra. Her er en bok av Smith Wigglesworth. Han var en britisk evangelist som levde på samme tid som Charles Price. Du kan si at han var et slags bindeledd mellom pinsevekkelsens tidlige dager – som denne boken taler om – og 1930-tallet og opp til 1950. Denne mannen kom inn på scenen i slutten av perioden, fordi det sies her at han var i California i 1947 og 1948 og også i Arizona. Derfor kan du si at han er et bindeledd mellom vekkelsen i Azusa Street, som startet i 1906, og den senere perioden, fra 1930 og opp til tidlig på 50-tallet. Hvor enn alle disse skribentene var, og hvem de nå enn var, så talte de alle om disse forskjellige manifestasjonene. Hvis det er sant, så må vi forstå noe. Mange ganger sier ikke Bibelen noe spesifikt om noen Åndens manifestasjoner, men det er skrevet på en slik måte at den observante leser kan forstå at det var synlige manifestasjoner tilstede. I kapittel 8 i Apostlenes Gjerninger leser vi om at Filip drar ned til Samaria og forkynner evangeliet for dem, og mange trodde og ble døpt i Den Herre Jesu navn. Den Hellige Ånd var imidlertid enda ikke blitt gitt dem. Senere

fikk Peter og Johannes høre at Samaria hadde tatt imot evangeliet. Hva gjorde de? De dro dit, og når de kom dit, la de bare sine hender på dem og de mottok Den Hellige Ånd. Det står ikke noe om at de talte i tunger eller profeterte, men det står om noe annet som fant sted og som lar deg vite at noe faktisk skjedde. Når denne personen Simeon, som er omtalt i disse versene, så at Den Hellige Ånd ble gitt ved apostlenes håndspåleggelse, så kom han til dem og tilbød dem penger hvis de kunne gi ham denne evnen å kunne legge sine hender på folk for at de skulle motta Den Hellige Ånd. Du kan lese episoden senere hvis du vil, men akkurat nå har jeg et spørsmål til deg. Hvordan visste Simeon at disse menneskene mottok Den Hellige Ånd hvis det ikke også var noen manifestasjoner tilstede som Skriften ikke nevner? Det står at når han så at Den Hellige Ånd ble gitt ved apostlenes håndspåleggelse, så tilbød han dem penger hvis de kunne gi ham denne evnen. Hva så han? Et eller annet må ha hendt for å fange denne kjødelige mannens oppmerksomhet. Hvis ingen beveget seg, hvis ingen rystet, hvis ingen falt under Åndens kraft og det ikke ble gitt uttrykk for noe som helst, hva i all verden så han da som skulle gjøre ham villig til å betale penger for denne makten? Du er nødt til å lese mellom linjene, og da forstår du at han så et eller annet, og han ønsket å være en del av det. Han så det imidlertid på en kjødelig måte, og Peter refset ham for det. Hvis det fantes mennesker som Simeon på den tid, så finnes det sannelig dusinvis av dem i dag. Jeg kan sikkert si hundrevis og være nærmere sannheten.

Uansett hva Gud har til hensikt å gjøre for sin brudemeninghet, uansett hvilket åndelig nivå hun vil komme til å nå, så tror jeg at han kommer til å føre budskapet om Jesus Kristus over til jødene fra det samme nivået. Når Han har fått sin sanne meninghet opp på det nødvendige nivået, så vil vi uten tvil ha kommet til det tidspunktet når Åpenbaringen 10:3 og tordenrøstene skal åpenbares. Jeg tror at også disse ting skal bringes frem ved den samme salvelsen. I fortsettelsen av Åpenbaringen 10 får Johannes beskjed om å ta den lille boken og spise den. Johannes ble på grunn av denne profetien ført av Ånden helt inn i vår egen tid. Når engelen da sa til ham at han atter skulle profetere for mange folkeslag, tungemål og nasjoner, så må jeg derfor tro at det taler om noe som vår tids troende skal utføre. Johannes har vært død i nesten 2000 år, men denne profetien ble utvilsomt gitt for

vår egen tid. Jeg tror den salvelsen som nå er kommet, skal løfte menigheten opp, gjøre den mer åndelig og gi den kraft, og sette den i bevegelse fremover i enhetens ånd. Når så tiden nærmer seg, så vil Gud på overnaturlig vis dele med enkelte mennesker på forskjellige steder rundt om i verden, enten ved syner eller profetiske ord. De vil så oppfylle den befalingen Johannes fikk av engelen. Det jeg nå sier har ingen sammenheng med tordenrøstene. Tordenrøstene er for hele brudemeningen. Det må ha sammenheng med et eller annet som er knyttet til Jesu bortrykkelse av menigheten. Dette med å profetere for mange folkeslag og nasjoner er for meg hvordan Gud gjennom menigheten kommer til å behandle enkelte mennesker der ute. Gud kommer uten tvil til å etterlate et vitnesbyrd hos enkelte mennesker som fortsatt vil være her. Det er på samme vis som i Apostlenes Gjerninger, hvor apostlene mange ganger ble ført frem for konger, høvdinger og guvernører, for å gi uttrykk for sin tro på Jesus Kristus. Deres vitnesbyrd forandret ikke nødvendigvis bildet, men Gud hadde i alle fall sørget for at vitnesbyrdet kom frem. Senere skulle Han nemlig dele med de selvsamme lederne på bakgrunn av det vitnesbyrd de hadde hørt.

Når det gjelder de manifestasjonene vi har snakket om, så har du ikke bare risting, skjelving, beruselse, å bli slått i Ånden, dansing i Ånden, roping, hopping og så videre. Du har også det som Jesaja skrev om i kapittel 28 av sine nedtegnelser, nemlig stammende lepper. Der har du profetien som ble skrevet i det syvende århundre f.Kr., lenge før det faktisk fant sted. På pinsefestens dag ble de alle fylt med Den Hellige Ånd og de strømmet ut i gatene og talte på fremmede språk. Dette oppfylte noe i den frelsesplan Gud forut hadde fastsatt for sine barn. Det var apostelen Paulus som i 1. Korinterbrev – hvor han snakket om gavene og deres hensikt – skrev at jødene kunne skryte av sin herkomst, *Vi er Abrahams barn*. Åndelig forståelse var de imidlertid blottet for. I 1. Korinterbrev 14:21-22 skrev Paulus følgende:

Det står skrevet i loven: Gjennom folk med andre språk og med fremmed tungemål vil jeg tale til dette folk, men enda vil de ikke høre på meg, sier Herren.

Jødene kunne skryte av Moses. De kunne skryte av at de var Abrahams og Lovens barn, men Gud visste allerede at de kom til å bli så tradisjonelle at de totalt ville miste den åndelige kontakten med Ham. Derfor inspirerte Han profeten Jesaja til å profetere om hva Gud, som var opphavet til Loven de skrøt sånn av, skulle gjøre i en time da de ikke var oppmerksomme. Med stammende lepper og fremmede språk skulle han tale til dette folket og gi dem en sjanse, men til tross for alt som ble gjort, forherdet de allikevel sine hjerter og forkastet det selvsamme de gikk og ventet på, sin Messias. Betyr det at det ikke var sant? Det var veldig sant. Stammende lepper er ikke et språk, men en manifestasjon hvor Guds kraft tar kontroll over leppene eller tungen til en person, og får personen til å virke beruset. Hva er hensikten? Å demonstrere Guds kraft. Jeg kan best forklare det slik. Personen ønsker å si noe, men får ikke ordene til å komme ut rett. De ønsker å si noe, men ordene kommer ikke skikkelig ut. Han stotrer og stammer akkurat som om han var beruset. Vi vet at hvis slikt kan skje et naturlig menneske som har inntatt alkohol, så forteller Gud også at den nye vinen som er omtalt i Joel 1:5 også ville ha en effekt som ligner.

Våkne opp, dere drukne, og gråt! Klag, alle dere som drikker vin, over druesaft dere ikke fikk smake.

Da Joel profeterte, var det for å la oss vite at denne nye vinen som skulle tømmes ut (Den Hellige Ånd), så absolutt kommer til å ha en viss stimulerende effekt på legemene til de som mottar en slik opplevelse. Ellers kunne du ikke sammenbinde det med beruselse. Derfor var det på pinsefestens dag uten tvil mennesker som kom sjanglende ut i gatene, og på samme tid talte de på fremmede språk. Det må være derfor jødene fra andre områder begynte å stille spørsmålet, Hva betyr dette? Jeg hører om Guds underfulle gjerninger på mitt eget morsmål. Deres åndelige ører var innstilt på den rette kanalen, for å si det slik. På den andre side hadde du folkegruppen som bodde i Jerusalem, hvis hjerter var forherdet av tradisjon. De hørte ikke annet enn mumling som fra drukne mennesker. For dem var det hele bare nonsens, men de som søkte Gud, hørte vidunderlige nyheter om en Frelser. Det selvsamme faktum at de lokale jødene beskyldte disiplene for å være drukne, viser oss at de dømte hele

situasjonen ut fra det de så med sine naturlige øyne; bare en gjeng med mennesker som sjanglet rundt og bablet om noe de ikke forstod. Jeg vil bare si noe til dere unge. Når du kjenner deg beruset på denne måten, eller du føler at det du sier ikke kommer ut sammenhengende, så bli ikke redd. Du har bare fått drikke av denne nye vinen, Den Hellige Ånd, og den stimulerende effekten den får på deg er ordinert slik av Gud. Bare lær deg hvordan du skal overgi deg til det. Du kommer ikke til å være beruset resten av livet, men det er på denne måten Guds Ånd kommer inn i livet ditt. Han skal lede deg inn i et åndelig rike som du tidligere ikke har kjent til. Han fører deg inn i tjeneste i sitt legeme. Allikevel kan det være tidspunkt i ditt liv da Han på nytt oppfrisker deg med slike opplevelser. Det betyr ikke nødvendigvis at vi for resten av livet burde komme på møte og bare lengte etter å bli beruset. Åndelig opplevelse er mye mer enn å bli beruset eller å falle om under Åndens kraft. Med oss er det annerledes enn med de som opplevde veknelsen i Azusa Street. Vi har lest vitnesbyrdene om hva som skjedde med dem, men ingen av dem hadde noen forståelse av hva Gud var i ferd med å gjøre. De var ærlige, oppriktige mennesker. De ønsket at Gud skulle arbeide, og de var villige til å akseptere det Han valgte å gjøre med dem, uansett hva det var. Når Gud derfor begynte å arbeide i møtene deres, så var det noen som umiddelbart falt i gulvet. Andre sto der bare og skalv over det hele. Var dette en fullstendig ny opplevelse? Nei, ingen av disse ting var nye. De er så gamle som selve tiden. Jeg kan ta deg med tilbake til 1. Samuelsbok og vise deg hva som skjedde med kong Saul da han havnet sammen med en gruppe profeter (1. Samuel 19:21-24).

Saul fikk vite om dette og sendte andre menn. Men det gikk likedan med dem. Saul sendte folk dit for tredje gang, men de kom i profetisk henrykkelse, de også. Til slutt gikk han selv til Rama, og da han kom til den store brønnen i Seku, spurte han: «Hvor er Samuel og David?» De svarte: «I Nevajot ved Rama.» Så gikk han dit, til Nevajot ved Rama. Men Guds Ånd kom over ham også, og han gikk i profetisk henrykkelse hele veien til Nevajot ved Rama. Saul rev av seg klærne, likesom de andre, og stod foran Samuel, grepet av profetisk henrykkelse, til han falt over ende. Og han ble liggende naken hele dagen og hele natten. Derfor sier folk: «Er også Saul blant profetene?»

Grunnen til at jeg putter inn dette, er at disse ting ikke er noe nytt, de er like gamle som selve tiden, og du finner dem i Bibelen. Det er bare nok et eksempel på hva Guds kraft kan gjøre. Det faktum at Saul ble liggende der og profetere, og det ble et ordtak i Israel at Saul også var blant profetene, gjorde ham ikke til en Guds profet. Det faktum at han hadde en slik opplevelse, gjorde ham ikke til en av Guds salvede profeter. Slikt kan skje hvem som helst som havner i en slik salvelse. Dette viser bare at vi alltid vil ha mennesker som til tross for sin egen negative holdning, vil oppføre seg akkurat som alle de andre hvis de bare befinner seg der hvor salvelsen er tilstede, der hvor Ånden arbeider. Mens de er der kan de kanskje oppføre seg akkurat som andre oppriktige mennesker. Slik har det alltid vært, men det faktum at det til tider vil befinne seg falske mennesker i vår midte, burde ikke hindre oss fra å overgi oss fullstendig til Guds Ånds ledelse.

Når jeg i tillegg sa at Gud ikke kaller oss til å leve i denne tilstanden til evig tid, så må du forstå at vi ikke kan sette en tidsbegrensning på det. Du burde bruke hver eneste anledning til å søke Guds salvede nærhet. Bare lær deg å overgi deg til Ham, uansett hva Han ønsker å gi deg. Han vet når Han skal lede oss videre til noe nytt. Når det gjelder å være beruset i Ånden, så er det en ekte opplevelse som finner sted fra tid til annen, når salvelsen er der for det. La meg allikevel si dette til hver eneste bror og søster som måtte høre eller lese dette budskapet. Ingen kommer til å sjangle rundt under Guds kraft hver eneste gang han eller hun kommer sammen med andre brødre og søstre. Til tider kan du kanskje sjangle rundt som en drukken person og det vil være en ekte opplevelse. Hvis du imidlertid gjør det hver eneste gang, og det viser seg at du bare later som, så vil Gud før eller senere avsløre spillet ditt. Da kommer du ikke til å kose deg. Du vil kun dumme deg ut når du gjør slikt. Mange mennesker vil bli fristet til å etterligne opplevelsen etter at Gud har gitt dem en ekte en. Det jeg mener er at bare den samme salvelsen kan gi en slik opplevelse om igjen. Det er ikke sikkert Han gjør det samme hver eneste gang. Hvis du imidlertid er lydige og lærer deg å være følsom for Ånden, så kan du forvente å få oppleve forskjellige sensasjoner når Han er til stede, uansett om du er ung eller gammel. Kanskje blir du svimmel eller følelsesløs. På den andre side kjenner du kanskje bare en mektig

gledesbølge flomme over deg, eller en uvanlig hvile som fyller deg slik at du blir stående helt stille. Dette er helt uforutsigbart, for Gud er ikke begrenset til bare én ting. Jeg prøver egentlig å få frem at vi ikke bør ha det for vane å forvente den samme manifestasjonen hver eneste gang salvelsen kommer. La Gud gjøre som Han vil. Alle de forskjellige manifestasjonene mennesker opplever kan definitivt være en indikasjon på at salvelsen beveger seg på oss. Husk nå på at det ikke bare vil påvirke ditt åndelige menneske, men også ditt fysiske nervesystem. Hvis vi ikke vet hvordan vi skal forstå disse ting og oppføre oss riktig i forhold til det, så vil kanskje enkelte mennesker løpe ut av forsamlingen i den tro at vi har blitt sprø. Gud er ikke sprø, men de ting enkelte mennesker gjør under påvirkning av Hans salvelse kan få andre til å si at de oppfører seg som sprø mennesker. Til tross for dette er vi nødt til å lyde Gud fremfor alt, uansett hva som måtte bli sagt av de som ikke kjenner det slik. La imidlertid ikke din egen kjødelige innlevelse springe foran salvelsen. Det Gud salver deg til å gjøre vil alltid være ok, men til tross for det kan andre kanskje gjøre narr. De må imidlertid svare for Ham.

Noen kan kanskje si, *Hvorfor må det være slik? Kan ikke Gud gjøre noe annet?* La oss se slik på det. Det er Gud som gjør dette, og Han gjør ingen feilgrep. Jeg skal gå tilbake til Paulus sitt utsagn i 1. Korinterbrev.

Det som regnes som svakt i verden, utvalgte Gud seg for å gjøre det sterke til skamme.

Det er alltid mennesket i dets intellektuelle tenkemåte som prøver å argumentere eller rettferdiggjøre seg selv overfor Gud. På samme tid er det Gud som ved sin Ånd vil utvelge enkelte dumme ting bare for å gjøre menneskers visdom til intet. Når vi derfor tenker på disse manifestasjonene, uansett om det er å ryste under Guds kraft eller om Gud kaster deg ned på gulvet og du ligger der og ryster og skjelver over det hele. Slikt har foregått i hundrevis av år, og det er like mye Guds gjerning som å føre mennesker inn i syndenød. Alle disse ting skjer i henhold til Hans fullkomne design. Det er slik Han introduserer seg for deg, for Han ønsker at hvert eneste ett av Hans barn skal bli familiær med Hans salvelse. Denne salvelsen kan skape mange

sensasjoner for det individet Gud arbeider på. Det virker nesten umulig å beskrive for deg hver eneste følelse eller sensasjon hvert individ måtte oppleve. Vi kan kun håpe på at vi gjør deg oppmerksom på to ting. Gud kan bevege oss akkurat slik som Han selv vil, men når Han gjør det, vil Han at vi skal lære hvordan vi skal herliggjøre Ham gjennom det. Han forventer at vi skal gjøre vårt beste for å lære hvordan vi skal verdsette Hans nærvær uten at vår kjødelige iver fører oss ut til de ekstreme grenser. Vi må alltid være oppmerksomme på våre brødre og søstre som også er tilstede, og ikke la vår nytelse av salvelsen ødelegge for dem. Ingen annen burde lide på grunn av din lydighet til Guds Ånds ledelse.

Kanskje sitter du der i møtet, du synger og lytter til det som blir forkynt eller kanskje til et vitnesbyrd. Plutselig begynner Guds Ånd å arbeide på deg (Jeg ønsker å si dette, men jeg vil du skal forstå at jeg ikke kan holdes ansvarlig for at enkelte kanskje kan ta det jeg sier og bruke det på en kjødelig måte). Du sitter der kanskje bare, og plutselig begynner du uten noen spesiell grunn å få en litt nervøs følelse på innsiden. Det er ikke fordi du er redd for noe, eller at noe har skremt deg. Det er bare en nervøs følelse. Det er ikke sikkert du viser det på utsiden, men på innsiden begynner du å kjenne deg ganske annerledes. *Hva er det, bro. Jackson?* Gud er nødt til å ha en spesiell måte som Han kan la deg vite at Han arbeider på deg, slik at du kan vite at Han salver din ånd. Hvordan skal du ellers få vite at det finnes en slik salvelse? Du er nødt til å vite at noe er annerledes fra en naturlig følelse. Husk imidlertid på at Han arbeider ikke på oss alle på samme vis. Det er derfor du har hørt meg si at vi alle må lære å kjenne igjen vår egen salvelse. Så må vi lære oss å adlyde Guds ledelse gjennom den. Gud vil aldri salve noen til å hoppe og danse og fullstendig avbryte den som forkynter Guds ord til forsamlingen. Da ville Han jo motarbeide sin egen hensikt. Du er nødt til å lære å bie på salvelsen til tidspunktet er riktig, slik at det kan bli en velsignelse for andre, ikke et hinder. En person som aldri har vært særlig følelsesladet kan plutselig sprette opp i lufta og rope halleluja midt under sangdelen av møtet eller under tilbedelse og bønn. Så begynner de kanskje å danse, eller å løpe, bare for til slutt å falle om på gulvet. Hva var det som skjedde med den personen? Guds Ånd berørte ham akkurat for den hensikt. Han tok tak i personens indre og overtok faktisk enkelte sensasjoner i

nervesystemet. Gud har sin måte å nå hvert eneste ett av sine barn på. Jeg har tidligere uttrykt det slik. Det er en følelse av stor indre glede som får deg til å reagere slik. Det begynner bare å bygge seg opp på innsiden. Den beste måten å beskrive det på, er at du føler deg som en ballong som blir blåst opp. Du når det punktet at du føler du må gjøre noe, for ellers eksploderer du. Det er bare ett eksempel, og definitivt ikke et mønster for hvordan du burde føle det.

Mens vi enda holdt til nede på State Street, hadde vi en fransk eldre bror sammen med oss. På den tid begynte Gud å bruke meg til å tyde budskap. Richard Dunn, en evangelist fra *Voice of Healing*, forkynte i en annen menighet over i Louisville. Jeg hadde lest om ham i magasinet deres, så jeg ønsket å høre ham forkynne. Jeg og denne franske broren dro dit en spesiell kveld. Det var en stor forsamling den kvelden, og jeg kom dit uten å forvente at Guds Ånd skulle bruke meg på noen som helst måte. Mannen forkynte et vakkert budskap om frelse og utfrielse. Etterpå ga han folket muligheten til å komme frem for å bli bedt for. En forbønnskø dannet seg raskt. Jeg og denne andre mannen satt på bakerste benk, så jeg følte meg ganske sikker på at jeg ikke kom til å bli ledet til å ta del i møtets gang. Mannen stod der og ba for menneskene, men plutselig stoppet han og begynte å tale i tunger. Jeg hadde lest om mannen, at han hadde tydingens gave, men jeg la merke til at han bare stod der. Så reiste den gamle mannen ved siden av meg seg og kom med tydingen. Evangelisten takket Gud for at Han talte til sitt folk og fortsatte å be for de som sto i bønnekøen. Det fortsatte slik i noen minutter, men så stoppet mannen igjen og kom med et nytt budskap i tunger. I selvsamme øyeblikk kjente jeg en salvelse komme over meg. Jeg var akkurat som F. F. Bosworth, jeg sa, *Herre, ikke her, ikke i denne menigheten. Det ville være greit i vår lille forsamling nede på State Street, i den gamle garasjen hvor vannet renner nedover veggene hver gang det regner og lokket på vedovnen hopper opp og ned når vinden blåser ned gjennom pipa. Men ikke her, Herre.* Jeg gled lenger og lenger ned i setet mitt mens forkynneren talte. Når han var ferdig, og jeg var kommet så langt ned i setet mitt som jeg kunne komme, tenkte jeg, *Ikke meg, Herre.* På innsiden var det imidlertid som om Gud hadde koplet meg på en sykkelpumpe, og for hvert sekund pumpet Han opp trykket på innsiden. Noen øyeblikk gikk forbi og mannen sa, *Tal, Herre.* På innsiden ble trykket høyere

og høyere, men allikevel sa jeg fremdeles, *Ikke meg, Herre, ikke her.* Enda noen øyeblikk gikk forbi og mannen fortsatte å si, *Tal, Herre.* Med det samme åpnet munnen min seg nesten av seg selv og tydningen kom, selv om jeg ikke følte meg rede. Brødre og søstre, det er ikke sikkert Gud kommer til å arbeide akkurat slik på deg, men kanskje kommer Han til å gjøre det. Kanskje vil det være akkurat slik han kommer til å arbeide på enkelte av dere. Noen ganger må Han arbeide på denne måten på enkelte for å sette dem fri fra deres egen natur, for å ta all frykt bort fra dem. Da kan de sitte i et møte og kun se opp til Gud, uansett om det er tolv eller om det er tolv tusen mennesker tilstede. Hvis Han ønsker å bruke deg, så må du forstå det slik at det er du som overgir deg til Ham, og ikke til menneskemassene. Derfor må vi lære noe gjennom de ting vi opplever, hvordan vi skal være følsomme for Guds Ånd og gjenkjenne Hans nærvær. Hvis vi ikke lærer det på denne måten, så vil vi senere uten tvil oppleve at vi ønsker å bli brukt av Guds Ånd, men vi kjenner ikke igjen salvelsen når den kommer. Sannsynligvis vil du da være tørr som et ben. Du kommer ikke til å føle noe som helst. *Fortsettes i neste nummer.*

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid. 1.*

- 36. *Mat i rette tid.* 2.
- 37. *Mat i rette tid.* 3.
- 38. *Fra Azusa street til nå.* 1.
- 39. *Fra Azusa street til nå.* 2.
- 40. *Fra Azusa street til nå.* 3.
- 41. *Brudens salvelse.* 1.
- 42. *Brudens salvelse.* 2.

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."